

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 28ος • ΤΕΥΧΟΣ 125 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2002

Εικόνα Εγκατάλειψης

Τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες της σταδιακής εγκατάλειψης του χωριού. Από την εποχή ακόμα του εμφυλίου τα νέα παιδιά αναζητούσαν σε άλλα μέρη εργασία και διασκέδαση γιατί η φτωχή κουκουβιστιανή γη δεν μπορούσε να τα θρέψει.

Εμειναν βέβαια στα χωριά οι υπερήλικες γονείς που φύτευαν τους κήπους τους, άναβαν το τζάκι, έριχναν ξύλα στη φωτιά και οι παραδοσιακές πίτες δεν έπαψαν να ψήνονται και να τραβούν σαν μαγνήτες τα παιδιά που είχαν γεννηθεί στο χωριό και είχαν χιλιάδες αναμνήσεις από τα παιδικά τους χρόνια από τα σπίτια, τα χωράφια, τα ρέματα, να επιστρέψουν τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες να δουν τους γονείς και να γίνεται μια συνάντηση με τους απομονωμένους.

Εν των μεταξύ οι υπερήφανοι γέροντες που πεισματικά αρνούνται να εγκαταλείψουν το χωριό σιγά σιγά αποχωρούν και οι νέοι που ήταν συνδεδεμένοι με τους γονείς και τους παππούδες τους νιώθουν αποκομμένοι και οι επισκέψεις στο χωριό όλο και αραιώνουν.

Σήμερα στο χωριό έχουν κλείσει για τη χειμερινή περίοδο και τα τρία μαγαζιά. Για πρώτη φορά, και ο Τάκης Βλάχος που είναι από τους γνώστες όλων των συμβάντων του χωριού και μια πραγματική πηγή εξυπηρέ-

τησης. Μόνο 25 περίπου είναι οι κάτοικοι από τους οποίους οι περισσότεροι έχουν περάσει αισιώς την έβδομη δεκαετία της ζωής τους. Είναι οι τελευταίοι που φυλάττουν Θερμοπύλες αφού έχει να γεννηθεί παιδί εδώ και τριάντα χρόνια. Ο τελευταίος μαθητής πήρε τα κλειδιά του σχολείου το 1988. Τώρα πλησιάζουμε στο μηδέν και τη μοναξιά δεν την νιώθουν μόνο οι άνθρωποι αλλά και τα βουνά και τα δέντρα και τα ποτάμια θέλουν και αυτά την ανθρώπινη παρουσία.

Παρηγοριά μας είναι ο ιερέας παπαγιάννης Λευκαδίτης που μας γεμίζει αισιοδοξία και ελπίδα ότι υπάρχουν

ακόμα σπουδαίοι λειτουργοί στο θρησκευτικό ορίζοντα, οι άνθρωποι του Τοπικού μας Συμβουλίου που και

Η Κεντρική μας πλατεία. (φωτο: Στράτος Ακτίδης)

αυτοί θα θέσουν τους εαυτούς τους στην υπηρεσία του χωριού, καθώς και το γεγονός ότι λειτουργεί κανονικά ο ξενώνας και θα παραμείνει ανοιχτός ώστε να μπορούν οι ελάχιστοι εναπομείναντες ή διερχόμενοι να πίνουν ένα ζεστό ρόφημα ή ένα ποτό και να διατηρούν μια επικοινωνία μεταξύ τους.

Θα ήταν μάλιστα ευχής έργο το νέο Δημοτικό Συμβούλιο και οι πολιτικοί μας να μεριμνήσουν να αλλάξει η φορά των πραγμάτων και οι άνθρωποι να μείνουν στον τόπο τους.

*Χρόνια Πολλά
Ευτυχισμένος ο καινούργιος Χρόνος*

ΕΤΣΙ ΠΕΡΑΣΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ... ΣΤΗΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Πέρασε ακόμα ένα καλοκαίρι από τη ζωή μας και όπως όλα τα καλοκαίρια έτσι και τούτο οι Σύλλογοι του χωριού μας φρόντισαν να περάσουμε καλλίτερα γιατί τους θερινούς μήνες έχουμε ανάγκη από ξεκούραση και διασκέδαση.

Και βέβαια το φετεινό καλοκαίρι κύλησε με θέμα το φαινόμενο της τρομοκρατίας που έμοιαζε σαν παρατεταμένος πόλεμος αλλά και με συχνές συννεφίες, νεροποντές και πλημμύρες που ωστόσο δεν κατάφεραν να ματαιώσουν τα προγράμματα και τις παραστάσεις που είχαμε οργανώσει και που οι απογευματινές βροχές έκαναν αβέβαιη τη διεξαγωγή τους. Τελικά όμως στάθηκαν όλες τυχερές.

Γιορτή της Αγίας Παρασκευής. Το μεγάλο μας πανηγύρι.

φωτ. Γ. Αρ. Γραβιόλος

Οι άτακτες καιρικές συνθήκες του Ιουλίου μπορεί να μας εμπόδισαν να ανέβουμε για διακοπές γρήγορα στο χωριό, δεν κατάφεραν όμως να ματαιώσουν και την παρουσία μας στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής. Έτσι στις 26.7.2002 βρεθήκαμε στην ανακαινισμένη από τον ιερέα μας παπαΓιάννη Λευκαδίτη –του οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ– εκκλησία (στήριξη των θεμελίων, αντικατάσταση της κεραμοσκεπής, σιδερένια περίφραξη του μεγάλου προαυλίου, δημιουργία καμπαναριού). Η εκκλησία είχε φορέσει τα γιορτινά της και όλοι μας παρακολουθήσαμε με κατά-

νυξη τη θεία λειτουργία και κάτω από τις σκιερές πουρνάρες έγινε περιφορά της εικόνας. Όλοι μας γευτήκαμε ένα κομμάτι από τους ευλογημένους πέντε άρτους που μοίρασε ο ιερέας μας από την αρτοκλασία της κ. Παντελάκη.

Δεν είχαν όμως την ίδια τύχη και οι απογευματινές εκδηλώσεις του πανηγυριού. Ο κόσμος συγκεντρώθηκε στα μαγαζιά της πλατείας για διασκέδαση, η λαϊκή ορχήστρα μάλιστα ήταν η καλύτερη των τελευταίων ετών, με κυρίαρχο όργανο βέβαια το κλαρίνο η βροχή όμως μας ανάγκασε να μαζευτούμε νωρίς στα σπίτια μας.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Εσπερινός στη Ρούγα

Εσπερινός στο προαύλιο της Παναγίας στη Ρούγα όπου οι ιερείς μας έκαναν αρτοκλασία και περιφορά της εικόνας που την ακολούθησαν όλοι οι κάτοικοι με αναμμένα κεριά. Ακολούθησε γλέντι με προσφορά του παραδοσιακού λουκουμιού από το Σύλλογο Λαμίας.

Συγκινητική ήταν η λιτανεία της εικόνας (Κοίμηση της Θεοτόκου) με αγιασμό και αρτοκλασία που προσέφερε η εκκλησία.

Μαθήματα για το περιβάλλον

Αθρόα ήταν η προσέλευση των παιδικάδων για την παρακολούθηση μαθημάτων για το περιβάλλον. Όλος ο θίασος επί σκηνής. Παιδόπουλα από πέντε μέχρι δέκα ετών κατέδειξαν με χαρά και τραγούδια στη συνεργασία τους με τη δασκάλα τους πόσο παιδευτική σημασία έχει για τα παιδιά η εμπειρία σε πρακτικά θέματα του περιβάλλοντος.

Η δασκάλα τους Δ. Νικολοπούλου - Κολλύρη στα μαθήματά της έδωσε προτεραιότητα να αντιληφθούν τα παιδιά την ποικιλία και τον πλούτο της φύσης, να διαμορφώσουν απόψεις και συμπεριφορές προς το περι-

βάλλον. Τη δασκάλα μας βοήθησαν εθελοντικά και μητέρες των παιδιών ξεχνώντας τις δικές τους διακοπές.

Για την ωραία αυτή πρωτοβουλία του Συνδέσμου μας, ακούμε πολύ καλά λόγια και όλοι μας προτείνουν να επαναλάβουμε παρόμοια εγχειρήματα και μάλιστα με μεγαλύτερη οργάνωση και φροντίδα. Περιμένουμε και τις δικές σας προτάσεις και ιδέες.

Παζάρι για μικρούς & μεγάλους.

Σπουδαίο κουκουβιστιανό γεγονός με πρωταγωνιστές τα παιδιά και εμπνευστή την Δ. Νικοπούλου-Κολλύρη, αποτέλεσε το παζάρι των παραδοσιακών προϊόντων που σε όμορφη συσκευασία συγκέντρωσαν τα παιδιά και τα παρουσίασαν στο προαύλιο του Πολιτιστικού Κέντρου. Ο χώρος πλημμύρησε με παιδικές φωνές και τα προϊόντα πωλήθηκαν σε καλές τιμές ενώ τα έσοδα προσφέρθηκαν για την κάλυψη δαπανών μελλοντικής οργάνωσης.

Χορεύοντας στο Κεφαλόβρυσο.

16/8. Για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά ο αθλητικός Σύλλογος «Άγγελος Σίμος» κάλεσε τους φίλους της σύγχρονης ηλεκτρονικής μουσικής (εφέτος τα μηχανήματα ήταν του Χρήστου Ψωμακέλη) σε μια γιορτή με άφθονο χορό μέσα στη φύση κάτω από τη λάμψη του φεγγαριού. Και όλα αυτά στη μαγευτική θέση της Αγίας Ελένης στο Κεφαλόβρυσο όπου συγκεντρώθηκαν περισσότερα από 300 άτομα και χάρηκαν μια αξέχαστη νύχτα γεμάτη χορό, μουσική και διασκέδαση.

Αιμοδοσία - Ημέρα Προσφοράς.

18/8 Κυριακή, ημέρα αιμοδοσίας στο κοινοτικό κατάστημα. Η προσέλευση των αιμοδοτών σχετικά μικρή. Ελπίζαμε σ' αυτούς που εξυπηρετήθηκαν τις προηγούμενες χρονιές από την Τράπεζα Αίματος ότι θα ήταν οι πρώτοι, όπως υπόσχονταν, εκείνη τη δύσκολη ώρα. Ακόμη και οι νέοι μας δεν έδειξαν το ενδιαφέρον που περιμέναμε. Δυστυχώς πολλοί νέοι μας δείχνουν έναν αδικαιολόγητο φόβο. Παραβλέπουν όμως ότι πριν από την αιμοδοσία εξετάζονται από γιατρό ο οποίος αποφαινεται αν ο αιμοδότης είναι σε θέση να δώσει αίμα. Οι φετινοί αιμοδότες ήταν:

Μαντάς Σπύρος, Δανιήλ Γιώργος, Μώρη Αφροδίτη, Λουκάκης Μανώλης, Χαμηλός Ανδρέας, Τούμπα Αλέκα, Τούμπα Κων/να, Καραμπότση - Γεωργίου Ηλιάνα, Μώρης Γιώργος, Κόλλιας Νίκος, Δανιήλ - Μητσοπούλου Καίτη, Σερρέτη Παρασκευή, Σφετσιώρης Χαράλαμπος.

Αγιασμός Πολιτιστικού Κέντρου Καλοσκοπής.

17/8. Την μεγαλύτερη συγκίνηση νιώσαμε το απόγευμα του Σαββάτου στον αγιασμό που τέλεσε ο Σύνδεσμός μας στις ανακαινισμένες αίθουσες του παλιού σχολείου όπου τοποθετήθηκαν οι γεμάτες με αξιόλογα βιβλία βιβλιοθήκες μας. Οι ιερείς παπαΧαράλαμπος των Καστελλίων και ο δικός μας παπαΓιάννης Λευκαδίτης με δυνατές φωνές έψαλαν το «σώσον Κύριε τον λαό σου» και μας άγιασαν με κλώνους βασιλικού. Εν τω μεταξύ ο πρόεδρος μας Αθανάσιος Μαλεβίτσης τόνισε ότι οι ανακαινισμένες αίθουσες και τα αντικείμενα του μουσείου μας είναι μια κιβωτός παράδοσης του χωριού μας που δεσπόζει στην κεντρική πλατεία και έχουν δημιουργηθεί με αγάπη από χέρια χωριανών με ξεχωριστό ενδιαφέρον. Τα συγκέντρωσε η αγαπημένη μας Φιλίτσα που την ευχαρίστησε για μια ακόμη φορά.

Τα αντικείμενα αυτά του Μουσείου μας θα αξιολογηθούν και θα τοποθετηθούν σε ειδικές προθήκες τις οποίες ο Σύνδεσμος θα φροντίσει να κατασκευάσει μετά από συνενόηση με ειδικό λαογράφο, ώστε να αποτελέσει στολίδι για το Πολιτιστικό Κέντρο της Καλοσκοπής. Στη συνέχεια οι κυρίες του Συνδέσμου μοίρασαν αμυγδαλωτά στους παρευρισκόμενους.

Μετά τον αγιασμό ο κόσμος γέμισε την πλατεία στην οποία ο Σύνδεσμος είχε φροντίσει να φέρει καρέκλες και τραπεζάκια τα οποία είχε νοικιάσει από την Τιθορέα. Ακολούθησε τρικούμπερο γλέντι με ζωντανή ορχήστρα. Το κλαρίνο αντιλαλούσε στις βουνοκορφές της Γκιώνας. Παρά το κρύο και το φόβο της βροχής το κέφι ήταν αμείωτο ως το πρωί.

Και του χρόνου με υγεία.

Μαθήματα Πολιτισμού

Από το καλοκαίρι όλοι μας έχουμε εικόνες από τους κατοίκους της Πράγας που στις μεγάλες πλημύρες της φετεινής χρονιάς, στη δύσκολη στιγμή που αντιμετώπισαν συσπειρώθηκαν, οργανώθηκαν και με ψυχραιμία συνεργάστηκαν για να σώσουν τις ζωές τους, τις περιουσίες τους, με αγάπη για την πόλη τους.

Ήταν ένα μάθημα κοινωνικής αλληλεγγύης που το συναντούσαμε τα παλιά χρόνια και στην δική μας κοινότητα και με χαρά το συναντήσαμε και το περασμένο καλοκαίρι που οι μαθητές Μαρία Ματθαίου, Ελένη Γρηγοράκου, Αικατερίνη Ράπτη, Μιχαλέα Χαμηλού, Νίκος και Έλενα Φίκα, Μαρία Αντωνίου, Βαζούκης Γρηγόρης, Αγγελική Τσίγα, Δανάη Σφετσιώρη, Κων/να Ρίπη, Λίνα Κωστούρου, Χρίστος Τσίγας, Τριάδα Χαμηλού, βοήθησαν για πολλές ημέρες τη Φιλίτσα στην ταξινόμηση και καταγραφή των βιβλίων της βιβλιοθήκης του χωριού μας.

Σημαντική όμως βοήθεια προσέφερε η Αικ. Γ. Πριοβόλου και ο δά-

σκαλος Νικ. Ζούγρος που θυσίασαν κόπο και χρόνο για την τακτοποίηση τόσο του χώρου της αίθουσας όσο και της βιβλιοθήκης του Πολιτιστικού Κέντρου.

Τους ευχαριστούμε θερμά.

Κορακοφωλιά

Η αρχή έγινε. Περιμένουμε τη συνέχεια. Στις 20 Ιουλίου και χάρις στις επίμονες ενέργειες του Κώστα Γ. Χαμηλού και του Δημ. Συμβούλου Κώστα Ρούλια, μέλη της Σπηλαιολογικής Εταιρίας επισκέφθηκαν την Κορακοφωλιά, έκαναν μια πρόχειρη έρευνα και διαπίστωσαν ότι παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον για το αντικείμενο της επιστήμης τους και υποσχέθηκαν να επανέλθουν. Το γεγονός είναι μεγάλης σημασίας για το χωριό μας.

Οι Μετανάστες Κοντά μας

Το περασμένο καλοκαίρι είχαμε την τύχη να έχουμε συντροφιά μας το ζεύγος Μίνα και Γιώργο Χρηστίδη. Από τους δωρητές που συνέβαλαν αποφασιστικά στην ανακαίνιση του πολιούχου μας Αγίου Γεωργίου. Προσκυνητές στα άγια χώματα της Καλοσκοπής εκκλησιάστηκαν στον Ιερό Ναό του προστάτη μας Αγίου. Ο ιερέας μας παπαΓιάννης Λευκαδίτης τους προσέφερε αντίγραφο ιερής εικόνας και μας εκμυστηριεύτηκαν ότι οι ημέρες των διακοπών τους που βρίσκονται στο χωριό είναι οι πιο ευτυχισμένες. Να είστε καλά αγαπημένα μας παιδιά και να φροντίσετε οι επισκέψεις σας στην Ελλάδα να είναι μεγαλύτερης διάρκειας.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

— Η Δέσποινα Ταξιάρχη Κυριαζή πέτυχε στη Σχολή ΤΕΙ Καλαμάτας (Τμήμα Ελεγκτικών & Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων).

— Η Πέννη Σκούφου πέτυχε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Πειραιά.

— Ο Αντώνης Δημ. Μπουκουβάλας πέτυχε στην Πολυτεχνική Σχολή Θεσ/νίκης.

— Ο Παν. Βλάχος του Γεωργίου πέτυχε στο Οικονομικό Παν/μιο Πειραιά.

— Η Δούμα, εγγονή του Θανάση Ζήκα πέτυχε στο τμήμα μουσικών σπουδιών Άρτας και στο Ενικό Ωδείο Αθηνών.

Πολλές ευχές για καλή σταδιοδρομία στα νέα μας παιδιά.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Στην έκθεση βιβλίου του περασμένου Σεπτεμβρίου που πραγματοποιήθηκε στο πεδίο του Άρεως η «ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ» του Α' τόμου του Φάνη Λευκαδίτη με 1725 Παραδοσιακά Τραγούδια - Ιστορικά - Κοινωνικά, του Γάμου κ.ά., σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Η Συλλογή του συγχωριανού μας Λαογράφου ανέρχεται σε 3.100. Από τις Εκδόσεις Α. Σταμούλη, Αβέρωφ 2 (έναντι Πολυτεχνείου, τηλ. 010 5238305) αναμένεται η Β' έκδοση με ισάριθμα δημοτικά άσματα του πολιτιστικού μας θησαυρού.

Τα κορίτσια της φωτογραφίας είναι: Μαρία Ματθαίου, Ελένη Φίκα, Αικατερίνη Ράπτη και Ξένια Σαρίδη, τα οποία δεν είναι ότι αγαπούν μόνο το χωριό αλλά με τις γλυκιές φωνές τους διατηρούν την παράδοση και από πόρτα σε πόρτα και μας θυμίζουν τα κάλαντα κάθε χρονιά.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Μετά από ενέργειες του Συνδέσμου μας η Α.Ε. Εταιρεία Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτίνης διέθεσε δύο πούλμαν και με αυτά πραγματοποιήθηκαν δυο ημερήσιες εκδρομές.

Η πρώτη έγινε στα Αμπελάκια - Τέμπη - Γέφυρα Αγίας Παρασκευής και η δεύτερη στο Ρίο Αντίρριο. Επίσκεψη στο Πάρκο Ηρώων Μεσολογγίου, γύρος Τριχωνίδας. Το τραγούδι και η χαρούμενη διάθεση κυριάρχησαν και στις δυο εκδρομές. Τα έξοδα των πούλμαν προσφέρθηκαν από την εταιρεία την οποία ευχαριστούμε θερμά.

Με την ευκαρία που μιλάμε για εκδρομές μια φωτογραφία που μας έστειλε από το χωριό η Γιούλα Κυριαζή, την οποία και ευχαριστούμε, μας θύμισε εκδρομή που είχε γίνει με πούλμαν από το χωριό το 1970 και μια συντροφιά από τους Κων. Καρνανάσιο, Βασίλ. Κυριαζή, Πολύκαρπο Γεωργίου, Νίκο Μαλιβίτση, Αθαν. Τούμπα, παπαΤάκη Χασιακό και Κώστα Τσίγα φωτογραφήθηκαν μπροστά στο Λιοντάρι της Χαϊρώνειας.

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Από τα μέσα Ιουλίου λειτουργεί ο ξενώνας του χωριού μας. Την εκμετάλλευσή του την ανέλαβε, ύστερα από δημοπρασία την οποία ενήργησε η Αναπτυξιακή Εταιρεία Φωκίδος, ο νεαρός χωριανός μας επιχειρηματίας Γεώργιος Ν. Αυγερινός, οι γονείς του οποίου έχουν την εκμετάλλευση του ξενοδοχείου VISTA στην Αγία Τριάδα.

Ο ξενώνας θα είναι ανοιχτός χειμώνα καλοκαίρι, τα δωμάτιά του είναι εξαιρετικά. Διαθέτουν δε όλα τα απαραίτητα στοιχεία που κάνουν ευχάριστη τη διαμονή του επισκέπτη (ιδιαίτερο λουτρό, θέρμανση κ.λπ.). Στο χώρο του πρωϊνού ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει οπτικά γλυκά, αχνιστό καφέ ή κάποιο ποτό τις βραδυνές ώρες.

Ο ξενώνας καλύπτει ένα μεγάλο κενό που μέχρι τώρα απομάκρυνε και αποθάρρυνε τους επισκέπτες που εντυπωσιάζονταν από το φυσικό κάλλος της περιοχής και είχαν την επιθυμία να παραμείνουν και να την γνωρίσουν περισσότερο.

Τηλέφωνα που μπορείτε να επικοινωνήσετε:

22650-61098 & 22310-82962-3 & fax: 22310-82964.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ήταν μια όμορφη ημέρα (ο εορτασμός έγινε την Κυριακή 27-10 γιατί ο ιερέας μας τη Δευτέρα 28/10 λειτούργησε στο Μαυρολιθάρι). Μπροστά στην επιβλητική προτομή του Παπαντριά και αφού εψάλλει η δέηση για τους νεκρούς του Αλβανικού μετώπου, έγινε κατάθεση στεφάνων και στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας Αθανάσιος Μαλεβίτσης: «Τιμούμε και γιορτάζουμε σήμερα μια ξεχωριστή στιγμή της ιστορίας μας. Είναι η ιστορική στιγμή που βεβαιώνει τη θέλησή μας που αποφασίσαμε να πεθάνουμε όρθιοι. Και την ιστορία αυτή την έγραψε η δική μας γενιά. Η γενιά των παππούδων μας, των πατεράδων μας, των αδελφών μας. Και ιδού. Βλέπω μπροστά μου αγωνιστές του Αλβανικού μετώπου, τον Παναγιώτη Κωνσταντίνου Βλάχο, το Γιώργο Αριστείδου Πριόβολο, το Θανάση Μώρη.

Είναι το έπος του 40, που η Ελλάδα προτίμησε την ομορφιά του αγώνα και της πάλης παρά την ταπεινή

ζωή «μεθύστε με το αθάνατο κρασί του '21» μας παρήγγειλε ο Παλαμάς. Και πράγματι η γενιά του 40 μέθυσε με το κρασί της αυτοθυσίας και της περηφάνιας. Ήταν η νύχτα της 27ης προς την 28η Οκτωβρίου

1940 όταν ο Ιταλός διπλωμάτης Γκράτσι χτύπησε την πόρτα της Ελλάδας και ζήτησε «γη και ύδωρ». Η απάντηση που πήρε ήταν η γνωστή που έδωσε όλη η Ελλάδα, από τον Έβρο μέχρι το Ταίναρο και αυτή ήταν το κοσμοϊστορικό ΟΧΙ.

Η ιστορική αυτή ημέρα, ηλιόλουστη όπως η σημερινή μας βρήκε να μαζεύουμε τα σταφύλια στα αμπέλια. Ο Αϊ Νικόλας, τα Κούτσουρα, οι Δραμπάλες, βούιζαν από ζωή. Μόλις τοιχοκολλήθηκε το διάταγμα της επιστράτευσης όλα τα νέα παιδιά των κλάσεων 1924 - 1940, έτρεξαν για τις μονάδες τους. Μαζί τους και οι έφεδροι αξιωματικοί. Έφορος Παναγιώτης του Κωστή, Κατσανιώτης Ηλίας του Ευθυμίου, Θεοχάρης Κώστας του Δημητρίου, Κεραμίδας Κώστας του Ιωάννου, Ραπτόπουλος Ζαχαρίας του Ιωάννου, Χασιακός Γρηγόριος του Ιωάννου, Πασσαλής Αντώνιος του Γεωργίου, Πριόβολος Γεώργιος του Αριστείδη, Ραπτόπουλος Γεώργιος του Ιωάννου, Χαράλαμπος Ιωάννης του

Γεωργίου. Κέντρο συγκέντρωσης η Καλαμπάκα και από κει με αδιάκοπο περπάτημα σε απόκρημνες χαράδρες και απάτητες βουνοκορφές στα Αλβανικά βουνά.

Η σημερινή όμως ημέρα, είναι η-

Ο έφεδρος ανθυπολοχαγός Α/Α Πυροβολικού Πριόβολος Γεώργιος στο Αλβανικό Μέτωπο.

μέρα μνήμης και μας παρακινεί συντροφιά με τον Παπαντριά να μεταβούμε στα βουνά της Αλβανίας, να αποτίσουμε φόρο τιμής στους δύο αγωνιστές που άφησαν τα κόκκαλά τους σ' αυτά, τον Ηλία Λίτσο και τον Παναγιώτη Θεοχάρη, (πατέρας της Ανθής Καραγιάννη) και να τραγουδήσουμε για αυτούς που γύρισαν ακρωτηριασμένοι και είναι ο Ανδρέας Ανδρουτσόπουλος του Ιωάννου, Παναγιώτης Αλεξίου του Ευθυμίου, Παναγιώτης Βλάχος του Κων/νου, Ιωάννης Καλατζής του Νικολάου, Γεώργιος Ραπτόπουλος του Ιωάννου, Ζαχαρίας Ραπτόπουλος του Ιωάννου, σ' όλους αυτούς υποσχόμαστε μνήμη ιερή. Δε θα ξεχάσουμε ποτέ τις θυσίες τους και θα εμπνεόμαστε από τα ιδανικά τους».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Από τους τραυματίες του Αλβανικού μετώπου μακρόχρονη ταλαιπωρία είχε ο Αντρέας Ανδρουτσόπουλος.

Γεννήθηκε το 1916 στην Καλοσκοπή και ήταν το δεύτερο παιδί του Ιωάννη και της Ευθυμίας Ανδρουτσόπουλου.

Υπηρέτησε ως στρατιώτης στο 42ο Σύνταγμα Ευζώνων Λαμίας το 1937. Στον πόλεμο του 1940 πολέμησε στην Αλβανία και σε μάχη στο Τεπελένι όπου από όλμο έχασε το δεξί του πόδι.

Νοσηλεύτηκε αρχικά στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων και ακολούθως μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο Σαλαμίνας όπου παρέμεινε αρκετό διάστημα.

Μετά την εισβολή των Γερμανών στην Αθήνα μεταφέρθηκε στο 424 Στρατιωτικό νοσοκομείο Αμπελοκήπων. Εκεί στις αρχές του 1943, οι Γερμανοί ανακάλυψαν κρυμμένο οπλισμό και ως ύποπτος μαζί με άλλους αναπήρους συνελήφθηκε, βασανίστηκε και μεταφέρθηκε στις φυλακές Αβέρωφ και στη συνέχεια στο στρατόπεδο Χαϊδαρίου.

Από τον ξυλοδαρμό και τα βασανιστήρια κλονίστηκε η ψυχική του υγεία και εισήχθη στο Δαφνί.

Το υπόλοιπο της ζωής του το πέρασε σε διάφορα Νοσοκομεία όπου και απεβίωσε το 1982.

...βεντούζες κοφτές και κούφιες

Νίκος Ι. Δανιήλ

Αμα λάχαινε να μαργώσουμε – κι αυτό ήταν συνηθισμένο φαινόμενο στα πικρά χρόνια της Κατοχής και του ανταρτοπόλεμου, εξόν από νηστικοί, και γυμνοί και ξυπόλητοι – οι μύτες μας έτρεχαν ασταμάτητα, όσο κι αν τις ρουφούσαμε, όσο κι αν τις σκουπίζαμε στο μανίκι μας, που είχε πιάσει γλίτσα από τα τόσα κολέτσια. Τα νερά στ' αυλάκια και στα ρέματα στα οποία συνέχεια χοροπατάγαμε, αλλά και οι βροχές, τα πολλά χιόνια και το κρύο που μας περόνιαζε τα κόκκαλα το χειμώνα, μας έφερναν ρίγη και πυρετό. Το τζάκι με τα λατσούδια και τα πελεκούδια δεν μας πρόσφερε σπουδαία πράγματα. Είχαμε, σαν να λέμε, από μπροστά πύρα κι από πίσω κακομοίρα. Για γιατρό και φάρμακα, όξω από κινίνο, οι Κουκουβιστιανοί –όπως και τόσοι άλλοι λησμονημένοι φουκαράδες– δεν είχαν ακούσει ποτέ τίποτα. Έτσι, η γιατρεία, ή και ο θάνατος, κατά τους πιστούς, ήταν καθαρα θέλημα Κυρίου.... Ωστόσο, υπήρχαν και τα γιατροσόφια με βότανα, που ενίσχυαν κάποτε το θέλημα του Κυρίου, θα σας γελάσω όμως τώρα αν το ενίσχυαν

θετικά ή αρνητικά.

Κατά παράδοση, πάντως, άμα τυχόν μάργωνα εγώ κι έβηχα ξεμυξιαζόμενος συνέχεια, η κυρά Παναϊού η μάνα μου, αφού πρώτα μου έφελνε τον αναβαλλόμενο και προσπαθούσε να μάθει, πότε, πώς και γιατί την άρπαξα την πούντα, στη συνέχεια με πρόσταζε:

– Άειντε, βγάνε τα σκι'τιά σ', χαντακουμένου και πέσε τα μπρούμ'τα στ' γινουβέλετζα! Έβγαζα το φανελάκι μου τρεμοχουχουλιάζοντας σα γύφτος και ξάπλωνα μπρούμυτα, με τα χέρια σταυρωτά κάτω απ' τη μούρη μου. Περιμένα με αγωνία την απόφαση της μάνας.

– Θα σ' κόψου βιντούζις κι ύστερα θα σι τρίφου λ'γουλάκ'...

– Ωχ μαρή μάνα, τι βεντούζες μου λες.... απ' αυτές με το αίμα;

– Αμ' τίδα! Απ' τις άλλις νόμ'σις; Κουφτές! Για να σ' φύγ' το μαργωμένο αίμα...

Εμένα μουρχόταν να μπήξω τα κλάματα στην ιδέα του χαρακώματος της πλάτης μου με του ξουράφι του πατέρα μου. Που τότε και ατρόχιστου.

– Δε θέλω, μαρή, πονάω... Και σκιάζομαι! Τόλμαγα να εναντιωθώ.

– Χάϊ, χάϊ... Ακούτε, μαρέ! Σκιάζιτι, λέει.... Δεν είδισ

προυφές πούκουφα και τ' πατέρα σ';

– Επειδή το είδα, μαρή μάνα, γι' αυτό δεν θέλω!

Η μάνα το σκεφτόταν.

– Τι να σ' κάμου τότε. Αβδέλλις δεν έχου πρόχειρις. Ανατρίχιαζα. Σαν αστραπή περνούσε απ' τη σκέψη μου η φοβερή εικόνα μ' εκείνα τα σιχαμερά γλοιώδη πράγματα να μου ρουφούν το αίμα.

Η μάνα στεκόταν από πάνω μου σκεπτική ακόμα κι αναποφάσιστη περί του πρακτέου. Έκανα κι εγώ τότε την ανάγκη φιλοτιμιά. Γιατί, όπως συχνά έλεγε ο πατέρας, το μή χείρον βέλτιστον. –Αν είναι, έλεγα, να μου πάρεις καλά και ντε βεντούζες, ε, τότε, πάρε μου από τις άλλες τις κούφιες...

– Αυτόνο θα κάμου, αποφαινόταν τελικά η μάνα. Γιατί, γλέπ'ς, πού να τόβρου το κριγιιάς απάνου σ', πούεισι ντιπ για ντιπ πιτσι κι κόκκαλου, τρουμάρα σ' για πιδί! Χώρια που'εις –σα να μη μας φτάναν τ'άλλα– κι αυτένες τ'ς λεβίθες στην κοιλιά σ'. Ξέρ'ς τι σ' λέου... Αυτένες πούνε άσπρες – άσπρες οι ερμαδιακές, σαν το χουντρό και μακρύ μακαρόν', και δεν πέφτ'νε χάμου αν δεν τις τραβήξεις με το χέρι σ', τ'ν ώρα π' αποπατάς. Ούτε το

μουρουνόλαδο δεν μπορεί να τ'ς κάν' ζάφτ'!

Ενώ εγώ ξεπάγιαζα γδυτός, η μάνα έφερνε κοντά μου τ' απαραίτητα σύνεργα. Το οινόπνευμα, λίγο βαμβάκι που το τύλιγε στα μακρυά δόντια ενός πειρουνιού, το σπιρτοκούτι και κάτι μικρά αλλά μπόλικά κρασοπότηρα. Έστερα, χωρίς χρονοτριβή, βούταγε ένα-ένα τα ποτήρια, τα ζέσταινε στη γαλάζια φλόγα και ...γκαπ, μου τα κοπάνναγε στα παΐδια μου. Στην αρχή, ήταν μπορώ να το ισχυρισθώ— αρκετά καλά. Πονούσαν βέβαια τα κοκκαλάκια μου με το άγαρμπο κοπάνισμα, αλλά ζεσταινόμουν κι όλες —ας μην κρυβόμαστε! Μετά από πεντ' έξι γκαπ γκαπ ακούονταν ισάριθμα γλουπ γλουπ, καθώς άρχιζε η αφαίρεση των ποτηριών. Η αφεντιά μου για την ώρα είχε δύο έγνοιες:

— Πρόσεχε, μάνα —έλεγα— τ' αριστερό σου χέρι.. Μη σκύβεις έτσι... μη με κάψεις με το βαμπάκι σου!

— Για χαζή μ' έεις; Δεν είμι κανιά χαζή να σι κάψου....

— Ναι, αλλά όπως το βουτάς στο οινόπνευμα... γέρνεις κιόλας.... ξέρω γω, πάντως με κοφοχολιάζεις!

— Σιωπή, Ν'κουλάκ'.

— Και κάτι άλλο μαρή...

— Τι;

— Να, γαργαλιέμαι!

— Χάιντι, χάιντι.... Είσι ζ'λιάρς, γι' αυτόνο....

Η εξήγηση της μάνας καθόλου μα καθόλου δε με καθησύχαζε, ούτε φυσικά μ' έκανε να μη γαργαλιέμαι άλλο. Αντίθετα, το μαρτύριό μου με-

γάλωνε. Και απ' τα πολλά γέλια, που ξεστριβόμουν, μούρχονταν κλάματα. Κατανόηση δεν είχα καμιά. Υπόφερα ο δόλιος μόνος μου. Τρανταζόμουν σύγκορμος και τα ποτήρα στη ράχη μου, αλληλοσυγκρουόμενα, χορεύανε το τσάμικο ιτι.ά λουλουδιασμένη (ή μπάκι ήτανε το ένας αητός περήφανος, δεν ξέρω τι να σας πω!).

Η μάνα, μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, άρχιζε ν' αγριεύει.

— Θα σκά'εις κανιά βουλά επιτέλους, π' κάν'ς σαν του μ'λάρ' πούβγαλε τ' σακαή! Μην κ'νιέσαι άλλου μαρέ π' να μη σώ'εις!

Έστερα από κάμποση ώρα με τη διαδικασία αυτή, τα ποτήρια είχαν παραζεσταθεί και ξεθερμάγανε.

— Όλε λελελέ, μαρή μάνα, κάρηκε ο έρμος!

— Σα δε ντρέπισι, λέου 'γω, κοτζάμ άντρας! Τήρα να μην ψήθ'κис κιόλας! ειρωνευόταν η κυρά Παναϊού.

Και, γκαπ το ένα, γλουπ το άλλο, συνέχιζε απτόητη τη δουλειά της.

Μα γιατί, Θεούλη μου, δεν με πίστευε ποτέ; αναρωτιόμουν με παράπονο. Η ίδια σκηνή γινόταν κι όταν μ' έπλενε, γυμνό και όρθιο, μέσα στην ξύλινη σκαφίδα, με την αλισσίβα τη ζεματιστή που με στράβωνε.

— Όρε μανούλα μ', καίγομαι! της έλεγα ουρλιάζοντας. Τίποτ' αυτή, το χαβά της.

Το μεγαλύτερο μαρτύριο, όμως, στο τέλος. Επειδή τα ποτήρια, όπως είπαμε, ήταν πολλά και είχαν όλα παραζε-

σταθεί, η δε σειρά της προτεραιότητας στο κόλλημα και στο ξεκόλλημα δεν ετηρείτο δα και με θρησκευτική ευλάβεια, μερικά απ' αυτά, ιδίως εκείνα που είχαν και κοιλιά, δεν έλεγαν με τίποτα να ξεκολλήσουν τα άτιμα. ... Ρουφούσαν μέσα τους το κρέας —αλήθεια, που το έβρισκαν σε μένα, ήμουν ν' απορήσω— και η καημένη η μάνα μόνο που δε στήλωνε και τα ποδάρια της απάνω μου για να τα τραβήξει. Εγώ ρέκαζα απ' τον πόνο. Μπροστά, όμως, στα νέα αυτά δεδομένα, οφείλω με περισσή ειλικρίνεια να παραδεχτώ πως δεν μ' απασχολούσε πια καθόλου το γαργάλημα.

Αφού κατάφερνε να ξεκολλήσει και το τελευταίο ποτήρι —αυτό ήταν πάντα και το πιο σφιχτό και επώδυνο— έσβηνε το βαμπάκι, προς μεγάλη μου ανακούφιση, και μ' έτριβε με λίγο οινόπνευμα ή πετρέλαιο στο πονεμένο, στο οργωμένο πες καλύτερα, το σπαρμένο με κόκκινους κύκλους κορμάκι μου.

— Μπράβο, βούζα μ'! έλεγε τότε χαμογελαστή η μάνα μου. Αν και ήσαν καρατζώρας και ζευζέκ'ς, καλά τα καταφέραμι. Δηλαδή, τι καλά.... Καλά και ξεκωλώμένα. Ντύσ' τώρα και σκεπάσ' με το τσόλ', χώσε και τη μύτη σ' μέσα, για να μη ματαμαργώ'εις. Γιατί τότε, στο λέου να το ξέρ'ς, οι βιντούζις δεν θα έν κούφιεζ... Φ' λάξ! Αυτόνο σ' λέου μοναχά!

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ 2003

Το φετεινό μας ημερολόγιο περιλαμβάνει πλούσιο φωτογραφικό υλικό από τοπία του χωριού μας που δείχνουν τις μοναδικές του ομορφιές και που δημιουργεί μια αγιάτρευτη επιθυμία να το επισκεφθείς, να το γνωρίσεις και να το θαυμάσεις.

Οι φωτογραφικές λήψεις έγιναν από νεαρούς χωριανούς μας (τα ονόματά τους σημειώνονται σε κάθε φωτογραφία) και απηχούν το ενδιαφέρον για την τέχνη της φωτογραφίας αλλά και την αγάπη για το χωριό που είναι ένα πραγματικό λουλούδι στην ανθοδέσμη της Ρούμελης.

Πιστεύουμε ότι και η φετεινή μας προσπάθεια θα ικανοποιήσει τα μέλη και τους φίλους μας οι οποίοι θα φροντίσουν να το προσφέρουν ως δώρο σε εκλεκτούς φίλους και συνεργάτες.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΧΙΟΝΙ!

Συνεπής προς την ιστορία της παράδοσης ο καιρός φέτος έριξε το πρώτο χιόνι στο χωριό τα Νικολοβάρβαρα (4-6) Δεκεμβρίου και όχι στις 22 Δεκεμβρίου που θεωρείται η αρχή της χειμερινής περιόδου. Για λίγο το ύψος του χιονού έφτασε στους 15-20 πόντους. Η παγωνιά ήταν μεγάλη. Ευτυχώς τα εκχιονιστικά μηχανήματα της Νομαρχίας και του Δήμου άνοιξαν τους δρόμους και δεν παρουσιάστηκαν προβλήματα κυκλοφορίας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Πανηγυρικό, με σαράντα σελίδες και πλούσιο περιεχόμενο είναι το 200ό φύλλο της εφημερίδας «Τα Καστέλλια» που εκδίδει ο Σύλλογος των Καστελλίων. Η εφημερίδα αυτή όπως και η δική μας είναι ο καλλίτερος δεσμός που ενώνει τα τέκνα των Καστελλίων με την ιδιαίτερη πατρίδα τους. Τους απευθύνουμε συναδελφικό χαιρετισμό και ευχόμαστε να ξεπεράσουν χιλιάδες ακόμα φύλλα.

Εκδηλώσεις που μας Συνδέουν

Η προσφορά του Συνδέσμου μας στην υπόθεση της διατήρησης των δεσμών συνοχής μεταξύ των συντοπιτών μας είναι μεγάλη. Τούτο το επιτυγχάνει:

α) με την οργάνωση της κοπής της βασιλόπιτας που εφέτος θα γίνει στις 19 Ιανουαρίου 2003 ημέρα Κυριακή και ώρα 9 π.μ. στο ξενοδοχείο Novotel.

β) Τον ετήσιο χορό που και αυτός θα γίνει στο ίδιο ξενοδοχείο το Σάββατο 15 Μαρτίου 2003 και που περιλαμβάνει πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Οι εκδηλώσεις αυτές έχουν γίνει θεσμός από την εποχή της ίδρυσης του Συνδέσμου μας και έχουμε χρέος να τις διατηρήσουμε και να τις προστατεύσουμε.

Αναμνηστική Φωτογραφία

Η φωτογραφία αυτή είναι τραβηγμένη μπροστά στο παλιό μας σχολείο. Όρθιοι από αριστερά διακρίνονται: Ο Αντώνης και η Κούλα Κουτσουβέλη, η Παναγιού Ματθαίου, ο Γεώργιος Κόλλιας, η Αικατερίνη Ποδάρα, η Παναγιού και ο Νικόλαος Τσόχλας και η Γεωργία Ποδάρα. Καθιστοί οι: Βασιλική και Δημήτρης Τσόχλας, ο Πέτρος Κουτσουβέλης

Οι Κρήνες (Βρύσες) της Καλοσκοπής

Βασιλεία Γιασιράνη - Κυρίτση
φιλόλογος

Από τα σημαντικότερα στοιχεία που καθορίζουν την ταυτότητα του ορεινού όγκου της Γκιώνας είναι τα πολλά τρεχούμενα νερά στα οποία οφείλεται η πλούσια βλάστηση και η ιδιομορφία του χώρου.

Το νερό αυτό ίσως αποτελεί έναν από τους βασικότερους λόγους της εγκατάστασης των κατοίκων στα Βυζαντινά αλλά και στα μετέπειτα χρόνια.

Κτίσματα και κατασκευές πολλές που συνδέονται με το νερό είναι οι Κρήνες που βρίσκονται διάσπαρτες σε όλες τις συνοικίες του χωριού και έχουν ζωή πάνω από δυο αιώνες. Καθώς το νερό είναι βάση ζωής οι πρόγονοί μας κατασκευάζουν πολλές Κρήνες μέσα στους οικισμούς, απαραίτητη συντροφία της πλατείας, της εκκλησίας, του σχολείου αλλά και στη συμβολή των δρόμων και μονοπατιών, στα βοσκολίβαδα και τα γύρω ξωκκλήσια.

Οι κρήνες είναι πολύ απλές με την επέμβαση ενός κεραμιδιού ή ενός φύλλου αλλά και πέτρινες κατασκευές που προσφέρουν δροσιά και ξεκούραση σε οδοιπόρους και υποζύγια.

Από το δεύτερο μισό του 19ου αι., όπως στην υπόλοιπη Ελλάδα έτσι και στην περιοχή, κατασκευάζονται συμμετρικά οι κρήνες με αέτωμα ή χωρίς, δυναμικό στοιχείο στη ζωή των ανθρώπων και ιδιαίτερα των κατοίκων του χωριού. Το νερό τους χύνεται στη «γούβα» που είναι πέτρινη, το δάπεδο πλακοστρώνεται και στα πλαϊνά δημιουργούνται «βοηθητικοί» χώροι.

Οι δημιουργοί των κρηνών είναι επώνυμοι και ανώνυμοι που κτίζουν στο χωριό αλλά και στη γύρω περιοχή σπίτια, εκκλησίες, γεφύρια, μύλους, αλώνια και άλλου είδους κτίσματα της αγροτικής κοινωνίας. Τούτοι οι καλλιτέχνες συνήθως δεν υπογράφουν τα έργα τους. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι είναι άγνωστοι στην Κοινότητα. Αντίθετα, λέγεται, πως εμπιστεύονται την υστεροφημία τους στην προφορική παράδοση, πράγμα φυσικό για ανθρώπους αγράμματος που ο πολιτισμός είναι αναγκαστικά ακουστικός και μνημονικός.

Αποφεύγουν ακόμη και τη χρονολογία κτίσης αλλά και τα ονόματα των χορηγών της δαπάνης κατασκευής. Ίσως γιατί στην περίοδο της Τουρκοκρατίας αρχικά οι Κοινοτικές βρύσες στερούνται προβολής. Αργότερα, μ' όλο που τα πράγματα αλλάζουν και οι Κοινοτάρχες με την επιγραφή «δι' εξόδων της Κοινότητος» παρουσιάζουν τις βρύσες (κρήνες) ως δείγματα της πολιτικής και κοινωνικής τους δράσης, δεν έχουμε στο χωριό καμιά επιγραφή. Η κάθε μια κρήνη έχει και τη δική της ονομασία από τον κτήτορά της ή από τις ιδιότητες του νερού, από την ποιότητα και την ποσότητα, το όνομα της γειτονικής ιδιοκτησίας αλλά και από άλλα τυχαία γεγονότα που συντελούν στην ονομασία της.

Έτσι έχουμε του Σκαπέρδο, της Μότσως, του Ράφτη, του Ζούγγρου, την Ποτίμι, την Κρύα Βρύση, στο Στεφανολιβάδι. Άλλοτε πάλι οι Κρήνες παίρνουν το όνομά τους από την παρακείμενη εκκλησία ή ξωκκλήσι. Τέτοιες έχουμε του Παπλάκη, της Αγίας Τριάδας, του Αγίου Τρύφωνα, της Παναγίας.

Οι βρύσες (Κρήνες) αυτές αποτελούν το σημαντικότερο χώρο της κοινωνικής επαφής των κατοίκων και ιδιαίτερα των γυναικών που επιφορτισμένες με τη μεταφορά του νερού στο σπίτι με τη βαρέλα για τις ανάγκες του νοικοκυριού και το πότισμα των ζω-

ντανών, το πλύσιμο των ρούχων περνούν πολύ χρόνο περιμένοντας να πάρουν νερό ή πλένοντας στις παρακείμενες «πλύστρες» όπου τρέχει άφθονο νερό. Έτσι ο χώρος αυτός γίνεται σημείο αναφοράς των γυναικών της τοπικής κοινωνίας, κέντρο πληροφориών, ειδήσεων και σχολίων, επίδειξης αξιοσύνης και πλούτου, αλλά και συνοικεσίων, όπου οι γεροντότερες κανονίζουν τα προξενιά. Σαν μια αόρατη δύναμη να κινεί τα νήματα των γυναικών αυτών οι οποίες παίρνουν το πλακόστρωτο μονοπάτι, η μια μετά την άλλη από διάφορα μέρη της συνοικίας να δώσουν το παρόν στη «συνάντησή», τους αυτή, να επιδειχθούν και κάποιες φορές να συναντήσουν τον άντρα των ονείρων τους.

Δεν είναι όμως μόνο η καθημερινότητα που είναι δεμένη με τις βρύσες, αλλά και οι μεγάλες γιορτές (Χριστούγεννα - Πάσχα) όπου οι γυναίκες κάνουν προσφορές διατηρώντας μια παλιά συνήθεια. Το πρωί των Χριστουγέννων μετά τη λειτουργία προσφέρουν στη βρύση ξηρούς καρπούς και σπόρια να γλυκάνουν τη θεά - νεράιδα που φυλάει τη βρύση να τα πάρει το κυλαριστό νεράκι να τα απλώσει στα χωράφια, να πάει καλά η σοδειά. Το ίδιο γίνεται και ανήμερα της Πρωτοχρονιάς όταν μετά το «καλόπιασμα» της βρύσης οι γυναίκες κουβαλούν το νερό με τις βαρέλες και τα μπακράσια να ποτίσουν τα ζώα να είναι υγιή και «και δια ως τάχα τα ζώα να πληθαίνουν».

Τη Μεγάλη Εβδομάδα παρατηρείται μεγάλη κίνηση των γυναικών στις βρύσες γιατί έχουν να καθαρίσουν το σπίτι, να πλύνουν τα ρούχα των μελών της οικογένειας, να πλύνουν και να «κοπανίσουν» τα στρωσίδια και τα σκεπάσματα, να υποδεχτούν τη μεγάλη γιορτή της Λαμπρής, αλλά και την καινούργια εποχή, το καλοκαίρι, που πλησιάζει. Έτσι τα πηγαία ύδατα που διατρέχουν τους οικισμούς του χωριού με μορφή κρηνών ή απλών ρυακιών κάτω από θεόρατα πλατάνια σε πλατείες αλλά και απομονωμένα μέρη γίνονται «ανάγκη» του γυναικείου πληθυσμού που εκτονώνεται και σηματοδοτεί την παρουσία του στην κλειστή κοινωνία του χωριού.

Σήμερα, η νοσταλγία των ημερών εκείνων ζωντανεύει τις μνήμες των ηλικιωμένων γυναικών που απομένουν ελάχιστες στο χωριό και τις κάνει να διηγούνται γεγονότα που θα σβήσουν μόνο με το θάνατό τους.

Οι Κρήνες (Βρύσες) της Κουκουβίστας

1) Ποτίμι. Είναι η κεντρική βρύση της πλατείας και βρίσκεται στα Τσονέικα κτήματα. Την ονομάζουν έτσι γιατί είναι στο κεντρικό σημείο του χωριού από όπου ποτίζονται άνθρωποι και ζώα. Από αυτή εφοδιάζονται οι γύρω κάτοικοι και οι περαστικοί. Μέχρι την Κατοχή είχε στέγαστρο με τσίγκους, ήταν πετρόκτιστο κτίσμα με τρεις πέτρινες «γούρνες». Η αριστερή ήταν μικρή και το νερό της έτρεχε προς το μονοπάτι του Τσώνου, η κεντρική ήταν μεγάλη και έβγαζε άφθονο νερό που έρεε κάτω από το μαγαζί του Τσώνου και η άλλη μικρή και αυτή πότιζε με το νερό της τα ζώα.

2) Παπλάκη. Βρίσκεται κοντά στα Μεμενιέικα (Κουρελίκια)

και Δανιηλείκα κτήματα. Ονομάζεται έτσι πιθανόν από το μάστορά της που ήταν παππούλης - παππουλάκης (παραφθορά του παπλάκης) ή από κάποιο γέρο που έμενε δίπλα. Όμως η πιο πιθανή εκδοχή είναι να ονομάζεται έτσι από το παρακείμενο ξωκλήσι που είναι αφιερωμένο στον Άγιο Νικόλαο και επειδή την αγιότητά του στο χωριό την αποκαλούν «παππούλη» έτσι τη βρύση τη λένε του Παππουλάκη (παραφθορά Παπλάκη). Όντας δε απομονωμένη από την πλατεία οι περισσότεροι κάτοικοι πιστεύουν πως εκεί συχνάζουν νεράιδες και ξωτικά. Στην Κατοχή και συγκεκριμένα το 1941, κάποιοι χωριανοί που έχουν άλογα μαλώνουν και πάνω στην αντιδικία ο ένας σπάζει την κούπα να μην πίνουν τα άλλα άλογα νερό.

Η σπασμένη αντικαθίσταται από τον πρόεδρο του χωριού Παναγιώτη Αθ. Ζούγρο. Πολύ αργότερα το 1999 ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Αγία Τριάς» κατασκευάζει τα τσιμεντένια στοιχεία. Αναφέρεται και κάποιο περιστατικό που ίσως δίνει την εξήγηση της ονομασίας Παπλάκη. Κάποιοι οδοιπόροι για να πειράξουν έναν καινούργιο συνοδοιπόρο τους μόλις κάθονται να πουν νερό και να ξαποστάσουν κάτω από το μεγάλο πλάτανο φωνάζουν «γεια σου Παπουλάκη».

Ενας ιερέας που τους ακολουθεί από την Αμφισσα και πηγαίνει σε ένα χωριό πιο πάνω από την Κουκουβίστα ακούγοντας τον χαιρετισμό τους απαντά «γεια σας καλόπαιδα». Εκείνοι τρομάζουν γιατί δεν τον έχουν αντιληφθεί και το βάζουν στα πόδια. Ο παπάς παραξενεμένος από τη συμπεριφορά τους έρχεται στο χωριό και αναφέρει το περιστατικό το οποίο εξηγεί τη γρήγορη εμφάνιση των νέων και την εξαφάνισή τους στα σπίτια τους.

3) Μπάρμπεση. Βρίσκεται στα Αυγερινείκα και Βασιλογιανείκα σπίτια. Δεν είναι γνωστή η αιτία της ονομασίας της. Λίγα μέτρα πιο πάνω βρίσκεται ο μύλος του Λιούγκα ο οποίος έχει αναπαλαιωθεί εξωτερικά και μόνο τα μυλόβarena του λείπουν να λειτουργήσει πάλι θυμίζοντας το χτες.

Οι σωροί ξύλων και χυμάτων επιβεβαιώνουν το γεγονός και προβάλλουν το κτίσμα στο χώρο του που είναι από τσιμεντόλιθους.

4) Κρύα Βρύση. Βρίσκεται δίπλα στου Τρικούπη το σπίτι και κάτω από το γήπεδο του μπάσκετ. Φαίνεται πως έχει το πιο κρύο και δροσερό νερό γιαυτό και της δίνουν την ονομασία αυτή. Ήταν πετρόκτιστη και είχε μια πέτρινη «γούρνα» και δύο σωλήνες. Της αριστερής τα νερά ποτίζανε τα Σαφλείκα, Δανιηλείκα, Σφετσονείκα, της κεντρικής πηγαίνανε στο ρέμα και της δεξιάς που ήταν χαμηλή ποτίζανε τα Πασαλείκα κτήματα.

Στην κατοχή καταστρέφεται και μετά το 1970-71 το Δασαρχείο την επισκευάζει δημιουργώντας δεξαμενή και μαζεύοντας τα νερά, αφήνοντας δυο διεξόδους (αυλάκια). Σήμερα τα νερά της βρύσης από τα δεξιά ποτίζουν τα χωράφια πριν τη πλατεία, από το αριστερό τα κτήματα του Α. Κουφού, τα Κουρελείκα, Κυριτσείκα. Σήμερα το «καλύτερο νερό» της Κουκουβίστας δεν είναι πια πόσιμο. Έχει μολυνθεί από τις αλλαγές του περιβάλλοντα χώρου ο οποίος έχει μεταβληθεί σε σκουπιδοτόπο. Τίποτα πια δεν θυμίζει την ύπαρξη της βρύσης παρά μόνο ο ήχος του κελαριστού νερού που τρέχει από το τσιμεντένιο αυλάκι που και αυτό δε φαίνεται από τα χαμόκλαδα.

5) Σκαπέρδα. Βρίσκεται προς του Μαλαμούλη το σπίτι. Άλλοτε ο δρόμος ήταν κεντρικός αλλά εγκαταλείπεται από τους κατοίκους λόγω της διάνοιξης νέων. Λέγεται πως είναι ξενική ο-

νομασία και πως οφείλει το όνομά της στο μάστορά της που λέγεται Σκαπέρδας.

6) Μότσω (ου). Βρίσκεται στον άλλοτε κεντρικό δρόμο που πήγαινε στα Καστέλια, κοντά στα Μωρείκα κτήματα. Την ονομάζουν έτσι ίσως από το θηλυκό του Μήτσος. Είναι πετρόκτιστη, έχει μια πέτρινη «γούρνα» και μια σωλήνα. Άλλοτε χρησιμοποιούσαν το νερό της 50 (πενήντα) περίπου οικογένειες, η δε ποσότητα παρέμενε σταθερή ακόμη και όταν ποτίζονταν τα κτήματα. Σήμερα ποτίζονται λίγα «κήπια» και είναι απεριποίητη και ξεχασμένη.

Ακριβώς εκατόν πενήντα μέτρα πιο κάτω υπάρχει μια κούπα με τρεχούμενο νερό που βρίσκεται στα Καρφέικα και Ματζείκα κτήματα. Η «κάτω βρύση» είναι το όνομα που της έχουν δώσει και έχει πολύ καλό νερό. Σήμερα με την καθίζηση του εδάφους το νερό έχει κάνει παράκαμψη και τρέχει πολύ λίγο υδρεύοντας το σπίτι του Κουμπούρη.

7) Ζούγρου. Βρίσκεται στα Τσιρωνείκα κτήματα και ονομάζεται έτσι από το κτήμα του Ζούγρου. Σήμερα δεν υπάρχει. Το έδαφος «κάθισε» και η πηγή χάθηκε αφήνοντας στους περαστικούς μόνο μνημές. Παλιότερα η κούπα της ήταν ξύλινη. Στη διάρκεια της Κατοχής, ίσως την ίδια περίοδο που επισκευάζεται του Παπλάκη η βρύση, αντικαθίσταται η κούπα με πέτρινη από τον τότε πρόεδρο Παναγιώτη Αθ. Ζούγρο. Χρησιμοποιούν το νερό της (5) πέντε οικογένειες (Τσιρωναίοι, Βλαχάιοι, Κολιρέοι) και οι οδοιπόροι που πηγαίνουν στα αμπέλια και στα χωριά του κάμπου.

Σήμερα η πέτρινη κούπα βρίσκεται στο σπίτι της Αθανασίας Κολύρη να θυμίζει την παράδοση της οικογένειας και του τόπου και μένει με την ελπίδα της οικογένειας Ζούγρου να αποκατασταθεί στην παλιά της θέση.

8) Στεφανολιθάδι. Βρίσκεται έξω από το χωριό κοντά στο μνημείο του Κοπανέλου. Ίσως ονομάζεται έτσι από το όνομα μέλους της οικογένειας που ανήκει στο κτήμα. Βρίσκεται κοντά στον Άγιο Τρύφωνα και με το δροσερό της νερό δροσίζονται οι περαστικοί και οι οδοιπόροι.

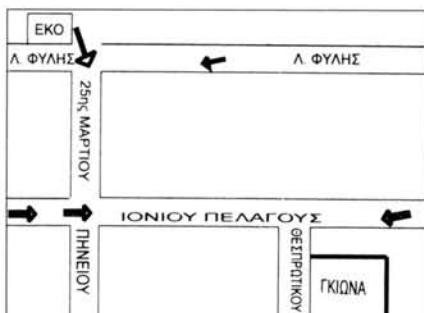
9) Του Ράφτη. Βρίσκεται έξω από το χωριό στα Κυριτσείκα κτήματα. Είναι απλή γούρνα με τρεχούμενο νερό. Δεν είναι γνωστή η αιτία της ονομασίας της. Ίσως ονομάζεται έτσι από τον ιδιοκτήτη παρακείμενου κτήματος.

10) Αγίας Τριάδας. Βρίσκεται έξω από το χωριό στην Αγία Τριάδα. Είναι πετρόκτιστη και ονομάζεται έτσι από το παρακείμενο εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας που λέγεται πως είναι πολύ παλιό αφού εκεί συγκεντρώνονταν οι καπεταναίοι του 1821. Το παράδειγμά τους ίσως ακολουθούν στα νεότερα χρόνια και οι «καπεταναίοι» της Κατοχής.

11) Της Παναγίας. Βρίσκεται στο προαύλιο της εκκλησίας της Παναγίας, στην κάτω συνοικία. Κτίζεται το 1955 με το νερό της Μπάρμπεσης. Το νερό της πηγής «βουλώνει» και επισκευάζεται από τον Πολιτιστικό Σύλλογο στη δεκαετία 1980-1990. Στις 19 Μαΐου 1994 ανακαινίζεται από τους αδελφούς Λευκαδίτη (Μερακλή) είναι πετρόκτιστη και έχει μία πέτρινη κούπα. Η επιγραφή της από τις ελάχιστες, ίσως η μοναδική, στην πρόσοψη της βρύσης γράφει τα εξής:

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΗΚΕ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ Γ.Ι. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ ΜΕΡΑΚΛΗ. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ

Σήμερα στις βρύσες του χωριού που απόμειναν περιμένουν ακόμη οι Νεράιδες τα κορίτσια να γεμίσουν τις στάμνες με κρύο νερό και να τους εμπιστευτούν τους ερωτικούς καημούς τους. Πε-

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΑΒΕΡΝΑΣ ΨΗΣΤΑΡΙΑ - ΤΑΒΕΡΝΑ «Η ΓΚΙΩΝΑ» ΑΘΗΝΑ Π. ΒΛΑΧΟΥ

Κοσμικό γεγονός για την παροιμία μας αποτέλεσαν τα εγκαίνια της ταβέρνας που έφτιαξε η χωριανή μας Αθηνά Π. Βλάχου.

Ο αγιασμός των εγκαινίων έγινε το Σάββατο 16.11.2002 και πολλοί χωριανοί μας, γείτονες και φίλοι γεύτηκαν νόστιμο αρνί σουβλάς, και όλων των ειδών τα κρεατικά καθώς και Κουκουβιστιανές πίτες. Άφθονη, δροσερή ρετσίνα

προσφέρθηκε από την ευγενική και πάντα γελαστή Αθηνά. Παρών βέβαια και ο αγαπητός πατέρας της Παναγιώτης. Καλές δουλειές Αθηνούλα και όλοι οι μερακλήδες του καλού φαγητού, μπορούν να σε βρουν στη διεύθυνση: Θεσπρωτικού 7, Άνω Λιόσια, τηλ. 210 2471002, επί καθημερινής μάλιστα βάσεως.

Συνεργαστείτε μαζί μας στον ελεύθερο χρόνο σας και διεκδικήστε:

- Δεύτερη απασχόληση από το σπίτι με δυνατότητα επιπλέον εισοδήματος
- Bonus παραγωγικότητας
- Εταιρικό αυτοκίνητο και ταξίδια στο εξωτερικό στους ανθρώπους που αναπτύσσονται
- Εκπαίδευση και υποστήριξη από στελέχη της εταιρίας σε όλη την Ελλάδα
- Δυνατότητες ανάπτυξης-συνεργασίας σε Ελλάδα και εξωτερικό
- Δυνατότητα αγορών σε τιμές χονδρικής

Πληροφορίες:

Υπεύθυνος διεξαγωγής σεμιναρίων.
Ανάπτυξη στελεχών επιχειρήσεων.

Ζήσης Αχλαδάς τηλ.0102388840

Κιν:0977409383

E-mail:zissisahladas@yahoo

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους χωριανούς και φίλους για τη βοήθειά τους στην εκλογή μου ως δημοτικού συμβούλου στο 4ο Διαμέρισμα του Δήμου Αθηναίων.

φιλικά,

Μαργαρίτα

Κουκουτσάκη - Μιμήνη

*(Κόρη της Ζωής Χαραλάμπους - Χαϊλέρη)

Μπράβο Μαργαρίτα, χαιρόμαστε που το χωριό μας θα έχει την παρουσία του στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων.

ριμένουν ακόμη τον αποσταμένο στρατοκόπο να δροσίσει το ιδρωμένο μέτωπό του και τον κλέφτη καπετάνιο να σιγοτραγουδήσει τη λευτεριά στο φεγγαρόφωτο. Περισσότερο όμως καρτερούν τον τσοπάνη και το χωρικό να τον συντροφεύσουν στη καλοκαιρινή μοναξιά του και να γλυκάνουν τη λαύρα του μεσημεριού ελπίζοντας στην αναβίωση του κόσμου και του πολιτισμού που χάθηκε με την εξέλιξη της τεχνολογίας.

Μαρτυρίες: Κώστας Γεωργίου, οικ. Νικολάου Βλάχου, οικ. Δημητρίου Λιούγκα, οικ. Νικολάου Δανιήλ, οικ. Αθανασίου Μώρη, Βάγια Σαμαρά, Γιούλα Κυριαζή, Νικηφόρος Ζούγρος, Μήτσος Νικ. Κυρίτσας, Δημήτρης Τσίγας, Αικατερίνη Βάρσου.

Πηγές: Εφ. Καθημερινή «Επτά Ημέρες», 11 Απριλίου 2002.

Γ. Αικατερινίδη Λαογραφία 3, 1911

Βασιλεία Γιασιράνη - Κυρίτση
φιλόλογος.

Σημείωση: Η συνεργάτης του Δελτίου μας Βασιλεία Γιασιράνη-Κυρίτση μαζί με τα παραπάνω ωραία κείμενα για τις Κρήνες (βρύσες) του χωριού μας έστειλε και δυο αξιόλογα βιβλία της. α) *ΤΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΗ ΤΑΞΙΑΡΧΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΤΣΗ ΤΗΣ ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ* (έκδοση Εκπολιτιστικού Συλλόγου ΠΑΛΤΣΗΣ - 2002) και β) *Ο ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΗΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΛΛΟΣ* - Έκδοση Δήμου ΑΓΡΙΑΣ 2001.

Συγχαρητήρια Βασιλεία για τη μεγάλη σου συμβολή στη λαογραφία περιοχής Βόλου και σε παρακαλούμε να μας προμηθεύσεις μια σειρά από τα έργα σου (βιβλία, ομιλίες κ.λπ.) για να εμπλουτίσουμε τη βιβλιοθήκη του πολιτιστικού κέντρου Καλοσκοπής και να βλέπουμε και το δικό σου όνομα κοντά στους μεγάλους μας ΧΡΗΣΤΟ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ και ΓΙΩΡΓΟ ΧΑΣΙΑΚΟ.

Άρωμα Σαλιώνων

ΜΑΙΡΗ ΜΠΕΛΟΓΙΑΝΝΗ - ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Αρχαιολόγος.

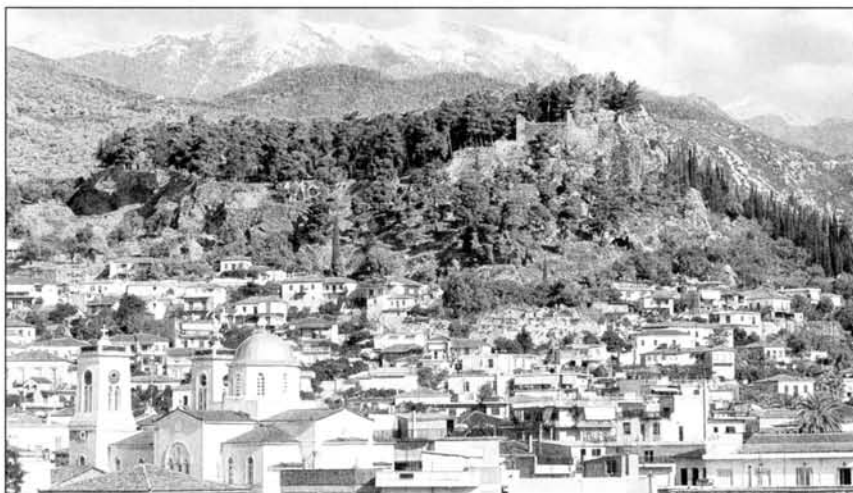
Το περιοδικό Ελληνικό Πανόραμα (Σεπτέμβρης-Οκτώβρης 2002, τ. 29) αφιέρωσε πολλές από τις σελίδες του στην ιστορία και την παράδοση της πρωτεύουσας του νομού Άμφισσας, πλαισιωμένες με φωτογραφικό υλικό, παρμένο από τους Άννα Καλαϊτζή και Γιάννη Κουτσούκο. Τμήμα της εργασίας αυτής αναδημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Καθημερινή» 15.9.2002, το οποίο και αναδημοσιεύουμε.

Είθισται, οι προτάσεις για διαμονή, φαγητό και ψώνια να γίνονται στο τέλος των ταξιδιωτικών άρθρων. Θα ανατρέψουμε αυτή τη συνήθεια, καθώς για να γνωρίσει κάποιος την Άμφισσα, καλό θα ήταν να κάνει πρώτα ένα πέρασμα από την ταβέρνα του Φαρόπουλου.

Μουσείο; Θα μπορούσες να το πεις κι έτσι. Γκαλερί; Γιατί όχι; Μήπως κατάστημα με αντικείμενα; Η ταβέρνα του Φαρόπουλου είναι όλα αυτά μαζί. Μια παραδοσιακή ταβέρνα που έχει συγκεντρωμένη στους τοίχους, στην οροφή και στις γωνιές της όλη την ιστορία της Άμφισσας –κι έχει μακράιωνη ιστορία αυτή η πόλη, όπως έχει και άφθονο τοπικό χρώμα.

Για τα αμέτρητα παραδοσιακά εργαλεία, τις πρώτες διαφημιστικές αφίσες, τις γκραβούρες και τις παλιές φωτογραφίες, για τα μουσικά όργανα και τα κουτιά των χειροποίητων τσιγάρων με την ετικέτα που γράφει «Σιγαρέτα Αγρινίου και Βελίτσας. Άνθος της Ανατολής» υπεύθυνος είναι ο Γιάννης Φαρόπουλος, ο ένας εκ των τριών ιδιοκτητών της ταβέρνας – οι άλλοι δύο είναι ο Γιώργος και ο Στέργιος. Για την ταβέρνα όμως που αναμφίβολα αποτελεί μνημείο πολιτιστικής κληρονομιάς της Άμφισσας υπεύθυνος είναι ο παππούς, Γιώργος Φαρόπουλος, που βέβαια δεν ζει πια.

Η ταβέρνα του Φαρόπουλου άνοιξε το 1925. Την εποχή εκείνη, εποχή ακμής για την Άμφισσα, τα κρασοπουλεϊά έδιναν κι έπαιρναν στην πόλη. Όσοι ήθελαν να απολαύσουν το θεϊκό δώρο στο μαγαζί που το πουλούσε το συνόδευαν συνήθως με καρύδια, τυρί, σαρδέλες και κουκιά ξερά. Σήμερα στην ταβέρνα του Φαρόπουλου, τη μοναδική εναπομείνασα ταβέρνα με το άρωμα της καλής εκείνης εποχής, ο πελάτης μπορεί, παρέα με το γλυκόπιστο κοκκινέλι, να γευθεί μπακαλιάρo σκορδαλιά, ρεβίθια,

βολβούς, πατσά, μαριδάκι και εξαιρετικά κεφτεδάκια. Επιπλέον, έχει την ευκαιρία να κάνει κατάδυση στην ιστορία της πόλης με δάσκαλο τον Γιάννη Φαρόπουλο ή με κάποιον από τους πιστούς θαμώνες που έχουν κάνει στέκι τους τη συγκεκριμένη ταβέρνα, γιατί είναι η μόνη που διαθέτει τεκμήρια της αίγλης που έζησε η Άμφισσα προεπαναστατικά και μέχρι τη δεκαετία του 1970.

Η Άμφισσα (το όνομά της η πόλη φαίνεται να το χρωστά στη μυθική Άμφισσα, την κόρη του Μάκαρος, αν και κατ' άλλους προέρχεται από την πρόθεση «αμφί», επειδή βρίσκεται μεταξύ Γκιώνας και Παρνασσού) ή τα Σάλωνα, αλλά και Σάλωνα (παραφθορά της λέξης Θεσσαλονίκη ή Σαλονίκη, όνομα που δόθηκε στην πόλη από τον Φράγκο βασιλιά της Θεσσαλονίκης, Βονιφάτιο Μομφερατικό), που την είχε κατακτήσει, κατ' άλλους η ονομασία «Σάλωνα» προήλθε από τη λέξη «σάλος» εξαιτίας των σεισμών που ήταν συχνοί στην περιοχή, ιδιαίτερα κατά τους ιστορικούς χρόνους) υπήρξε κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας και τα πρώτα χρόνια της ελευθέρως Ελλάδας, δηλαδή μέχρι το 1860, πρωτεύουσα της Ρούμελης. Για τον πλούτο της, κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, μι-

λούν με αφάνταστη γλαφυρότητα οι ξένοι περιηγητές που την επισκέφθηκαν από τα μέσα του 17ου αι. έως τις παραμονές της Επανάστασης του '21. Εκείνο που αναμφίβολα φαίνεται πως είχε εντυπωσιάσει τους Γάλλους και Άγγλους ευγενείς ήταν το δάσος με τα λιόδενδρα που περιβάλλει την πόλη και, φυσικά, οι εξαιρετικές ελιές, οι «κολυμβάδες», που, όπως σημειώνουν, «στέλνονται στην Κωνσταντινούπολη και τρώγονται στο σεράγι».

Μεγάλη ακμή γνώρισε η πόλη και μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Τούρκους, κυρίως όμως την περίοδο του Μεσοπολέμου, οπότε άνθησαν οι βιοτεχνίες που υπήρχαν ήδη από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Η βιομηχανική συλλογή, επεξεργασία και συσκευασία της ελιάς, τα κουδουνάδικα, τα ταμπάκια, τα στραγαλάδικα και τα σχοινάδικα που αναπτύχθηκαν εδώ προσέφεραν μια ιδιότυπη ακμή στην πόλη. Αυτή η ακμή φαίνεται έξοχα σε κάποια παλιά αρχοντικά που έχουν απομείνει και στολίζουν το βόρειο τμήμα της πόλης. Περιδιαβάζοντας το συγκεκριμένο τμήμα, ο επισκέπτης δεν μπορεί παρά να θαυμάσει τα κομψά νεοκλασικά κτίρια, τα οποία κατασκευάστηκαν το β' μισό του 19ου αι. και φέρουν στο εσωτερικό τους γύψινες

διακοσμήσεις και περίτεχνα σχεδιασμένες από σπουδαίους ντόπιους ζωγράφους οροφές και τοιχογραφίες. Ξεχωρίζει η οικία των αδελφών Νικογιαννοπούλου, ένα αξιωματικό κτίριο από πλευράς αρχιτεκτονικής με εξώστη που περιβάλλεται από κιονίσκους και με δωμάτια εντυπωσιακά λόγω των σχεδίων κυανού χρώματος που κοσμούν τις οροφές και επίσης, λόγω των θαυμασίων τοιχογραφιών που είναι καμωμένες από τον ζωγράφο Ανδρέα Στεφόπουλο. Ιδιαίτερο είναι και το αρχοντικό του Θεοδώρου Γάτου με τις υπέροχες γύψινες διακοσμήσεις στις οροφές των δωματίων και τα κομψά έπιπλα που αντανakλούν την οικονομική ευρωστία, αλλά και την υψηλή αισθητική του ιδιοκτήτη. Πρότυπη ως προς την εσωτερική της διαρρύθμιση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί η οικία του Παναγή Παπαστάθη, μεγαλοκτηματία ελαιών. Στο σπίτι αυτό έζησε τα παιδιά του χρόνια ο μεγάλος δάσκαλος - παιδαγωγός, Αλέξανδρος Δελμούζος.

Βέβαια οι βιοτεχνίες που έκαναν την Άμφισσα πλούσια και προπαντός διάσημη, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε πολλές χώρες του εξωτερικού, έσβησαν σιγά σιγά, κυρίως λόγω της αστικοποίησης. Ο τελευταίος σχοινάς πέθανε πριν από τρία χρόνια. Μαζί μ' αυτόν «πέθανε» και η σχοινοποιία, μια τέχνη ιδιότυπη που προσέφερε ένα πλήθος προϊόντων, όπως είναι τα κονδροειδή υφάσματα, τα στρωσίδια, τα σακιά, οι ζεστές κάπες για τους τσοπάνηδες, οι σφυρίδες για τα πιεστήρια των ελαιοτριβείων και τα σχοινιά που χρησιμοποιούσαν οι ψαράδες στις τράτες.

Στραγαλάδες δεν υπάρχουν πια κι έτσι το καντούνι που ξεκινούσε από τη ΝΔ γωνία της πλατείας Κεχαγιά έχασε το άρωμα του ψημένου στραγαλιού που ωστόσο έχει μείνει χαραγμένο στη μνήμη των ηλικιωμένων Σαλωνιτών. Υπάρχει μόνον ένας κουδουνάς, πιτσιρικάς, ο Χρήστος Παπαδημάς, ο οποίος ζήτησε να εκπαιδευτεί κοντά σε κάποιους παλαιούς κουδουνάδες και συνεχίζει να ασκεί μια τέχνη τα προϊόντα της οποίας είναι ταυτισμένα απόλυτα με την Άμφισσα, γιατί είναι μοναδικά στο είδος τους, σε ποιότητα και ήχο. Υπάρχουν επίσης και τρεις ταμπάκηδες, οι μόνοι που δίνουν ακόμα πνοή στην πάλοι ποτέ ανθηρή συνοικία της Χάρμαινας.

Είναι άγνωστο πότε ακριβώς άρχισε να αναπτύσσεται η Χάρμαινα, στα δυτικά του

Κάστρου, η βιοτεχνία της βυρσοδεψίας. Οι πρώτες, μέχρι τώρα, έγγραφες μαρτυρίες είναι αυτές των περιηγητών του 17ου αι., που μιλούν για τα κίτρινα δέρματα (τομάρια) στα Σάλωνα, τα οποία ήταν περιζήτητα σε όλη την Ελλάδα. Από τα γραπτά τους μαθαίνουμε πως η επεξεργασία των δερμάτων γινόταν σε μια πηγή που βρισκόταν κάτω από έναν μεγάλο πλάτανο και πως η παραγωγή, στις δέκα βιοτεχνίες που υπήρχαν τότε στη συνοικία, έφθανε τα 40.000 δέρμα ετησίως. Η ποσότητα ήταν πολύ σημαντική για την εποχή, αν σκεφθούμε πως τη δεκαετία του '80 από τα τριάντα μαγαζιά παρήγοντο, ετησίως πάλι, 150.000 δέρματα.

Η περιδιάβαση σ' αυτό το πολύ ξεχωριστό κομμάτι της Άμφισσας δημιουργεί στον επισκέπτη ποικίλα συναισθήματα, καθώς τα εξωτερικά ερεθίσματα είναι πολύ έντονα.

Τη δυσάρεστη οσμή τη συνηθίζεις, εκείνο όμως που δεν μπορείς να συνηθίσεις και το κουβαλάς μες στην ψυχή σου φορτικά είναι η θλίψη που προκαλεί η εγκατάλειψη, ο μαρasmus και η παρακμή μιας συνοικίας τόσο ακμαίας και τόσο δυναμικής μέχρι και πριν από μια δυο δεκαετίες, αρκεί να σκεφτούμε πως η Χάρμαινα ονομαζόταν και «Βατικανό», καθώς όπου έγερναν οι ψήφοι στα Ταμπάκικα έβγαίνει και ο δήμαρχος – ήταν και πολλοί, αλλά επηρεάζαν και πολλούς οι Ταμπάκηδες.

Τα κτίρια του οικισμού της Χάρμαινας ευτυχώς αποτυπώθηκαν από σπουδαστές της Αρχιτεκτονικής Σχολής του ΑΠΘ υπό την καθοδήγηση του καθηγητή Ν. Μουτσόπουλου κι όσο για το Τουλασίδι, το παλαιότατο κοινόχρηστο κτήριο στο κέντρο του οικισμού, στο εσωτερικό του οποίου υπάρχει ακόμα η σκάφη από κορμό ελιάς για το ξέπλυμα των δερμάτων με συνεχή ροή νερού της πηγής που είδαν και περιέγραψαν οι ξένοι περιηγητές, κηρύχθηκε κι αυτό διατηρητέο. Βέβαια, και ο οικισμός στο σύνολό του έχει κηρυχθεί διατηρητέος, αλλά τα κτήρια είναι ιδιοκτησίες και οι ιδιοκτήτες τους αρνούνται να τα επιδιορθώσουν, με αποτέλεσμα τα περισσότερα από αυτά να έχουν απομείνει θλιβερά ερείπια.

Όχι μόνο τη Χάρμαινα, αλλά και ολόκληρη την πόλη βιγλίζει από ψηλά το θρυλικό Κάστρο των Σαλώνων. Η περίφημη Ακρόπολη της Άμφισσας κλείνει μέσα στα τείχη της τόσους ρυθμούς όσοι είναι και οι

σταθμοί της ιστορίας της πόλης. Οι ογκόλιθοι πελασγικής εποχής φανερώνουν το πόσο βαθιά πίσω στο χρόνο θα πρέπει να ανατρεξουμε, για να βρούμε τους πρώτους οικιστές. Ο ελληνικός περίβολος διατηρείται σε καλή κατάσταση, σχεδόν σε όλα τα σημεία. Στο εσωτερικό των τειχών υπάρχουν τα ερείπια μιας φραγκικής εκκλησίας, μιας μικρής βυζαντινής, καθώς κι ενός μικρού ρωμαϊκού τεμένους. Επίσης, στο εσωτερικό της Ακρόπολης διακρίνονται δύο στρογγυλοί πύργοι, βυζαντινής κατασκευής, εκ των οποίων ο ένας είναι ερειπωμένος. Ο καλύτερα διατηρημένος είναι γνωστός με το όνομα Πύργος της Βασιλίσσης.

Θρύλοι και πραγματικότητα μπερδεύονται όμορφα μέσα στο Κάστρο που ονομάστηκε και Κάστρο της Ωριάς, από την όμορφη βασιλοπούλα Αρετή, την ανιψιά του Επισκόπου Σεραφείμ, την οποία βάνουσα σκότωσε ο Στράτος, ο ιερέας που κυβερνούσε τα Σάλωνα το 1393 για λογαριασμό της χήρας του τελευταίου Καταλανού κόμη, Ελένης Κατακουζηνής. Κι ήταν το πρώτο Κάστρο, αυτό το Κάστρο της Ωριάς, που έπεσε σε χέρια ελληνικά, του Διάκου, του Πανουργιά, του Γιατζή, του Δουβουνιώτη και του φλογερού Δεσπότη των Σαλώνων, Ησαΐα, στις 10 Απριλίου 1821, δεκατέσσερις ημέρες μετά την κατάληψη της πόλης και την τροπή των Τούρκων σε φυγή.

Εκτός από το Κάστρο υπάρχει η Λυκότρυπα, μνημείο μυκηναϊκής εποχής, στο ανατολικό άκρο της πόλης, στις υπώρειες του βουνού Κόφινας, υπάρχουν τα σπουδαία ρωμαϊκά και βυζαντινά ψηφιδωτά που συνεχώς αποκαλύπτονται και αποκαθίστανται, υπάρχει ο βυζαντινός ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (11ου ή 12 αι.), στα ΒΔ της Άμφισσας, υπάρχουν εις χιλιάδες νομίσματα όλων των εποχών που φιλοξενούνται μαζί με τα πιο ενδιαφέροντα αρχαιολογικά ευρήματα που έφεραν στο φως οι ανασκαφές σε διάφορα σημεία της πόλης στο Αρχαιολογικό Μουσείο το οποίο στεγάζεται στο παλαιό αρχοντικό του Αρείου Πάγου των Σαλώνων, υπάρχουν ακόμα οι βρύσες και τα κτίσματα της Τουρκοκρατίας που μπορούν να προσφέρουν στιγμές απόλαυσης στον επισκέπτη που ενδιαφέρεται για το παρελθόν της πόλης. Όσο για εκείνον που προτιμά το παρόν υπάρχει ο Μητροπολιτικός Ναός της Ευαγ-

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Πολλά ελληνικά ονόματα φέρουν σαν επώνυμο το επάγγελμα κάποιου, όπως είναι Τσαγκάρης, Ψωμάς κλπ. Άλλα πάλι φέρουν τον τόπο καταγωγής, όπως είναι το Χιώτης, Ρουμελιώτης κλπ. Στην τελευταία αυτή περίπτωση ανήκω κι εγώ. Το επώνυμό μου είναι δηλωτικό της καταγωγής κάποιου από τους προγόνους μου, που εγκατέλειψε τη γενέτειρά του, για να ζήσει σ' ένα τόπο ξένο. Όσο είσαι μικρός δεν αντιλαμβάνεσαι την βαρύτητα του επωνύμου. Σιγά σιγά, μεγαλώνοντας με τα χρόνια, μαθαίνεις τι σημαίνει το επώνυμό σου. Η πρώτη αντίδραση είναι η περιέργεια. Βρίσκεις στο χάρτη το χωριό της καταγωγής του προγόνου σου, που συνήθως αγνοείς το πόσο πίσω έζησε, και ίσως επισκεφθείς τον τόπο. Το δεύτερο συναίσθημα είναι η ιστορική νοσταλγία. Νοσταλγείς ένα τόπο που δεν έχεις γνωρίσει, που είναι όμως η μήτρα καταγωγής σου. Τον φορτώνεις με φαντασία και τον στολίζεις με όνειρα. Τον μυθοποιείς. Έτσι, ακροβατώντας ανάμεσα στον μύθο και την πραγματικότητα, δεν αναζητάς κάτι καινούργιο, αλλά ανασυνθέτεις φανταστικά την οικογενειακή σου καταγωγή. Είναι μια άλλη αναζήτηση του εγώ σου, που δεν βαρύνεται με τις ασχήμιες της πραγματικότητας. Κινείσαι κυριολεκτικά στη σφαίρα του ιδεατού.

Κάπως έτσι ένοιωθα κι εγώ, μέχρι που ένα βράδυ κουδούνισε το τηλέφωνο του σπιτιού μου. Στην άλλη άκρη ήταν ένας άγνωστος σε μένα, ένας ονόματι Τριανταφύλλου Φίλιππος. Είχε από το χώρο της δουλειάς μου εντοπίσει το επώνυμό μου. Κουκουβίστας, και μ' αναζήτησε, γιατί και ο ίδιος είχε γεννηθεί στην Κουκουβίστα, τώρα Καλοσκοπή και ήταν ένα δραστήριο μέλος του τοπικού συλλόγου. Με μιας η αχλύ του μύθου διαλύθηκε. Αυτή η μικρή ορεινή κουκίδα έγινε ένα σύμπαν ολόκληρο. Ένα σύμπαν, που χωρούσε στα γραφεία ενός συλλόγου. Ένα σύμπαν που το περιέγραφαν οι φωνές του Τριανταφύλλου και του προέδρου του συλλόγου Θανάση Μαλεβίτση. Το όνειρο αποκτούσε ρεαλιστική υπόσταση. Ξεδιπλωνόταν ανάμεσα στις φωτογραφίες παλιών ημερολογίων και στις αράδες της εφημερίδας του συλλόγου. Προσπάθησα ν' ανασυνθέσω τη ζωή τους σε χρόνους ηρωικούς, στις ειρηνικές δραστηριότητές τους. Ένας άλλος μύθος γεννήθηκε. Ένας μύθος στερεωμένος σε μια πραγματικότητα, που δεν άφηνε χώρο σε συναισθηματικές αστάθειες. Πλέον γνωρίζω. Γνωρίζω τους συντοπίτες μου. Γνωρίζω την καταγωγή μου. Οι ορεινοί όγκοι της Γκιώνας, του Παρνασσού και της Οίτης λαβαίνουν άλλη διάσταση στο θυμικό μου. Η ιστορία της αντίστασης του Ανδρούτσου στο Χάνι της Γραβιάς γίνεται πιο οικεία. Βρήκα ένα άλλο κομμάτι του εγώ μου. Ας είναι καλά ο Φίλιππος Τριανταφύλλου που μ' ανακάλυψε κι ο πρόεδρος με το θερμό του καλωσόρισμα. Ο χαμένος Κουκουβίστας επανήλθε στους κόλπους της καταγωγής του.

Θανάσης Κουκουβίστας

γελιστριάς, στην παλιά συνοικία της Μάνδρας, η μεγάλη αξία του οποίου έγκειται αφ' ενός μεν στη θαυμάσια αρχιτεκτονική κατασκευή του αφ' ετέρου στον εξαιρετικό εσωτερικό του διάκοσμο, κυρίαρχο στοιχείο του οποίου είναι το τοιχογραφικό έργο του καθηγητή ζωγράφου και αγιογράφου Σπύρου Παπαλουκά. Το έργο του εκλεκτού καλλιτέχνη αποτελεί συνέχεια του αυστηρού ύφους της βυζαντινής παράδοσης και είναι το μοναδικό έργο θρησκευτικής τέχνης των τελευταίων χρόνων. Έξι χρόνια χρειάστηκε ο Παπαλουκάς για να ολοκληρώσει το αριστουργηματικό του έργο. Στο θόλο του τρούλου διακρίνεται επιβλητικός ο «Παντοκράτωρ» και σε κάθε γωνία της βάσης οι τέσσερις «Ευαγγελι-

σταί». Στο μέσον του Ιερού δεσπόζει η «Πλατυτέρα». Σκηνές από το βίο του Χριστού καλύπτουν το υπόλοιπο μέρος του Ναού: η «Γέννησις», η «Ίασις του Τυφλού», η «Έγερσις του Λαζάρου», η «Βαϊοφόρος», ο «Νιπτήρ», η «Προδοσία», η «Σταύρωσις», η «Μαστίγωσις», η «Σταύρωσις», η «Αποκαθλώσις» και η «Ψηλάφησις». Απόστολοι και Αρχάγγελοι, Άγιοι και Μεγαλομάρτυρες κοσμούν ενδιαμέσως τις παραστάσεις. Στην πρόσοψη του γυναικωνίτη η «Κοίμησις της Θεοτόκου» συμπληρώνει το μεγαλειώδες έργο. Υπάρχουν επίσης και οι κεντρικές πλατείες, η πλατεία Κεχαγιά και η πλατεία Ησαΐα, με τα μοντέρνα καταστήματα ολόγυρα και τις σύγχρονες καφετέριες και φυσικά υπάρχουν και τα παραδο-

σιακά καφενεία, όπως το πάλαι ποτέ διάσημο Γυαλί-καφενέ, στο παλκοσένικο του οποίου έδωσαν εκπληκτικές παραστάσεις τα πιο μεγάλα ονόματα του ελληνικού θεάτρου από το 1930 μέχρι και τη δεκαετία του 1970 περίπου. Εδώ μπορεί κανείς να απολαύσει το καφεδάκι του που ταιριάζει θαυμάσια με το κερασάκι γλυκό και το λουκούμι με τα μεγάλα αμύγδαλα. Κι όσο για το κλείσιμο μιας μέρας γεμάτης από εικόνες, ήχους και μυρωδιές υπάρχουν οι ταβέρνες με τα εκλεκτά κοψίδια που υπόσχεται και το λαϊκό άσμα «Στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά...», γιατί εκτός από την όραση, την ακοή και την όσφρηση πρέπει να ικανοποιηθεί και η γεύση.

Στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής το 1952.

Ορθιοι από δεξιά:

Βασίλειος Κολλύρης, Ηλίας Ε. Αχλαδάς, Γεώργιος Κατσανιώτης, Νίκος Κ. Αντωνίου, Λάμπρος Ζ. Αχλαδάς

Καθιστοί από δεξιά:

Βασίλης Δ. Τσιρώνης, φίλος Ν. Αντωνίου (άγνωστο το όνομά του), Γιώργος Αναγνώστου, Θανάσης Δ. Κόλλιας, Γιάννης Τ. Ποδάρας.

(Τη φωτογραφία διαφύλαξε ο γιατρός μας Νίκος Αντωνίου).

ΚΙΤΡΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

Εδώ και τρία χρόνια ζητάμε να γίνει μια κίτρινη διαχωριστική γραμμή τριών (3) χιλιομέτρων του παρακαμπτηρίου δρόμου Καλοσκοπής γιατί συχνά καλύπτεται από πυκνή ομίχλη που εμποδίζει την ορατότητα του δρόμου σε βαθμό μάλιστα επικίνδυνο.

Το αίτημά μας προβλήθηκε με ανακοινώσεις στον τύπο αλλά και με έγγραφα στο Δήμο, το Νομόρχη μέχρι και τον περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας, και όλοι τους ψάχνουν να βρουν ποιος είναι ο αρμόδιος φορέας και πιο κονδύλιο θα βαρύνει!

Ας ελπίσουμε πως ο νέος Νομάρχης θα φροντίσει για ένα τόσο απλό αλλά ζωτικό θέμα να ικανοποιηθεί.

Εορτολόγιο

Από τους λίγους κατοίκους που κρατούν σήμερα ζωντανό το χωριό είναι οι άνθρωποι του Τοπικού μας Συμβουλίου και ο ιερέας μας παπα-Γιάννης Λευκαδίτης που στο έργο του συμπαραστέκεται η πρεσβυτέρα Ανδρομάχη. Αυτοί μεταγγίζουν ζωή στο χωριό και φροντίζουν να ακούγεται η καμπάνα της εκκλησίας και να τηρείται ο εορτασμός των αγίων ημερών.

Δεν παραλείπουν να λειτουργούν και στην εκκλησία της Ρούγας, την Παναγία. Ετσι, στις 14 του Σεπτεμβρίου την ημέρα της επετείου της υψώσεως του Τιμίου Σταυρού η Εκκλησία γέμισε με βασιλικό, το άγιο αυτό αρωματικό φυτό που σύμφωνα με την παράδοση η εωδία του υπέδειξε στην αγία Ελένη τη θέση του Σταυρού του μαρτυρίου του Χριστού. Συγκινητικός ήταν και ο εορτασμός των εισοδίων της Θεοτόκου στις 21 Νοέμβρη.

Στο πλούσιο αγιολόγιο του Δεκεμβρίου δεν παρέλειψε να λειτουργήσει και να τονίσει τη σημασία του εορτασμού για το χωριό μας της Αγίας Βαρβάρας (4 Δεκεμβρίου 1944) όπου την ημέρα αυτή οι ιταλικές αρχές κατοχής απελευθέρωσαν τους 180 άνδρες του χωριού μας που τους είχαν φυλακισμένους στο στρατόπεδο των Θηβών.

Το εργοστάσιο Μουρίκη, στη Λειβαδιά όπου κλείστηκαν οι άντρες του χωριού μας πριν μεταφερθούν στο στρατόπεδο θηβών. (Φωτό Μαριάννα Μαλεβίση).

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Λάμπρος Αχλαδάς στη μνήμη της μητέρας του Γεωργίας	100 €
Λάμπρος Αχλαδάς (για την εκκλησία της Αγ. Τριάδας)	150 €
Ελένη Αθαν. Μαλιβίτση (Καρατσιώλη) στη μνήμη της Γεωργίας Αχλαδά και του συζύγου της	10 €
Σταυρούλα Χριστοπούλου	70 €
Ευθυμία Μπουκουβάλα - Μπάνου και τα παιδιά της Μαριάννα, Σταμάτης, Παναγιώτης	300 €
Ιωάννης Βασιλείου	300 €

Και μια διόρθωση: Η προσφορά των 80 ευρώ στη μνήμη του Γιώργου Τομαρά έγινε από το Βασίλη και όχι από τον Νίκο Δανιήλ, όπως κατά λάθος γράφτηκε.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Εύη και ο Γρηγόρης Μπάκας (Λαμία) απέκτησαν το δεύτερο αγοράκι τους.

— Η Βάγια Κουφού και ο Κώστας Παπαϊωάννου απέκτησαν στις 13/8 το πρώτο τους κοριτσάκι. Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Νικόλαος και η Κάλλια βάπτισαν το δευτερότοκο γιό τους στις 22/7/2002 στην εκκλησία «Παναγίτσα» της Αργυρούπολης και του έδωσαν το όνομα Αλέξανδρος.

— Η Δέσποινα Χρ. Λευκαδίτη και ο Αντώνης Γκινόπουλος στις 14 Σεπτεμβρίου βάπτισαν το πρωτότοκο αγοράκι τους στο ναό του Αγίου Κωνσταντίνου Γλυφάδας και του έδωσαν το όνομα Κωνσταντίνος. Ακολούθησε δεξίωση στο ξενοδοχείο Αρμονία.

— Την Κυριακή 6.10.2002 στον Ιερό Ναό του Αγίου Θεράποντα Ζωγράφου. Οι δικηγόροι μας Λεωνίδας και Όλγα Κουφού βάπτισαν τη δεύτερη κόρη τους. Ανάδοχοι της τρισευχαρισμένης μικρής το ζεύγος Ασπασία Αμεντα και Παναγ. Παπανικολάου που χάρισαν το όνομα Χρυσούλα.

— Η Χριστίνα και ο Γιώργος Παπαριστείδης (τέκνα του ιερέα μας παπαΠιάννη Λευκαδίτη) βάπτισαν την κόρη τους στον ιερό ναό της Αγίας Τριάδας Καματερού και της έδωσαν το όνομα Ανδρομάχη Μαρία. Να ζήσουν τα νεοφωτίστα.

ΓΑΜΟΙ

Στον ιερό ναό του Αγίου Αιμιλιανού Λ. Σκουζέ στις 28 Σεπτεμβρίου ένα ταιριαστό νεανικό ζευγάρι ο Κώστας Μπακογιάννης, υπάλληλος

Δ.Ε.Η. και η αγαπημένη του Γιάννα Γρηγορόπουλου, κόρη της αντιπροέδρου του Συνδέσμου μας Βούλας Αντωνίου Γρηγοροπούλου ένωσε με τα δεσμά του γάμου τη ζωή και τους δρόμους του κάνοντας περήφανους και ευτυχισμένους τους γονείς, τους συγγενείς και φίλους.

Μετά το γάμο τους οι νεόνυμφοι έδωσαν δεξίωση στη γνωστή για τους χωριανούς μας μεγάλη και περιποιημένη αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel όπου έγινε υποδοχή του ζευγαριού με το «σήμερα γάμος γίνεται» και το γλέντι κράτησε μέχρι το πρωί με πρωταγωνιστές πάντα το τρισευτυχισμένο ζευγάρι και τους γονείς τους.

— Στην εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου & Ελένης Ν. Μάρκης έδωσαν όρκο αιώνιας πίστης ο έμπορος ακινήτων Παναγιώτης Χαραλαμπίδης και η αγαπημένη του, τραπεζική υπάλληλος, Γιάννα Γληγόρη (κόρη της Μαρίας Τούμπα - Κωστάκου). Μετά το γάμο ακολούθησε δεξίωση στο κέντρο «Βασίλης» όπου κόπηκε η καθιερωμένη πολυόροφη τούρτα ενώ το πλήθος των καλεσμένων με σαμπάνια ευχήθηκε στους νεόνυμφους «βίον

ανθόσπαρτον».

— Στο ναό του Αγίου Γεωργίου Καρίτση ανάμεσα σε εκλεκτούς καλεσμένους οι αγαπητοί νέοι Θεμιστοκλής Τσατίρας και Σουλιάνα Παπαδοπούλου (κόρη της Γιούλας Χαραλάμπους) χόρεψαν τον Ησαΐα με τις ευχές της εκκλησίας, των γονέων

και των φίλων. Ακολούθησε δεξίωση στον Ιππικό Όμιλο Αθηνών.

— Στην εκκλησία της Ελευθεώτριας στην Πολιτεία τέλεσαν τους γάμους τους ο Γιάννης Ασπαστολάκης και η Λένα Μεδάνη (εγγονή του Τάσου Αυγερινού). Τρικούμπερτο κρητικό γλέντι ακολούθησε στο κέντρο «Ομαλός» του Αιγάλεω.

— Η Ελπίδα Χαραλάμπους (εγγονή του Λάμπρου Κωστούρου) και ο Ευαγγ. Κώτσινας τέλεσαν τους γάμους τους στον ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου Πειραιά στις 24.8.2002.

— Την Κυριακή στις 27 Οκτωβρίου 2002 έγιναν οι γάμοι του Χαραλ. Αθαν. Αντωνίου με την Χριστιανή Φαϊτάκη στην Αγία Τριάδα Λάρισας.

Στα όμορφα και αγαπημένα ζευγάρια ευχόμαστε διαρκή ευτυχία...

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΗΣΗ ΑΧΛΑΔΑ
(1915-2002)

Απεβίωσε στις 27.9.2002 και ενταφιάστηκε στο χωριό η Γεωργία Ζήση Αχλαδά.

Η αξέχαστη Γεωργία ήταν η πρωτότοκη κόρη της οικογένειας Δήμου Μαλιβίτση (Καρατσιόλη). Όλοι τη θυμούνται για την ομορφιά της και το έξυπνο βλέμμα της. Νέα ακόμη παντρεύτηκε τον εξαίρετο χωριανό μας Ζήση Αχλαδά και από το γάμο τους απέκτησαν ένα γιο τον σημαντικό Γενικό Γραμματέα του Συνδέσμου μας Λάμπρο.

Με το θάνατό της μετράμε έναν λιγότερο από τους χωριανούς της ηλικίας της που έχουν απομείνει και σήμερα σπανίζουν και που στην περίοδο της κατοχής δοκίμασαν μεγάλες ταλαιπωρίες. Η αξέχαστη Γεωργία πέρασε μια δοκιμασία μεγαλύτερη γιατί τη νύχτα του Απριλίου του 1942 που μας πυροβολούσαν τα κανόνια των γερμανών αναγκαστήκαμε να εγκαταλείψουμε το χωριό και να ζητήσουμε καταφύγιο στις Βρίζες όπου κοιμηθήκαμε σε παγωμένο έδαφος με συνέπεια να πάθουν κρυολόγημα και σε λίγο καιρό να βρουν το θάνατο δύο παιδάκια ηλικίας μόλις δύο ετών το καθένα ο Δήμος της Γεωργίας και ένα του Βαγγέλη Αυγερινού. Η μνήμη του Δήμου έμεινε άσβηστη στην ψυχή της Ζήσaiνας.

Τώρα στην οικογένεια μας φτωχέψαμε και στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου θα μετρηθούμε και θα είμαστε λειψοί. Η Ζήσαινα θα μας λείπει. Την έχει σκεπάσει το χώμα της Σωτήρος. Ευτυχώς χάρη στην α-

γάπη των οικείων της θα βρίσκεται κοντά στο σπίτι της και στα γνώριμα μέρη της Κουκουβίστας.

Ξεκουράσου Γεωργία συντροφιά με τόσους αγαπημένους.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΝΤ. ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗ
(1910 - 2002)

Η παροιμία μας έχασε ένα σπουδαίο δικό της άνθρωπο. Μια πραγματική αρχόντισσα. Έχασε την Αγγελική Αντ. Κουτσουβέλη που προερχόταν από την καλοκάγαθη χωριανή μας οικογένεια των αλησμόνητων Νίκο και Παναγιού Τσόχλα (Σαφλιά).

Η αξέχαστη Αγγελική είχε γεννηθεί στο χωριό το 1910 και νέα παντρεύτηκε τον μανιάτικης καταγωγής Αντώνη Κουτσουβέλη που στην περίοδο της Κατοχής άνοιξε ένα περιποιημένο κατάστημα φιλικών στο χωριό και μπορούμε άνετα να πούμε ότι η επιχ/ση αυτή ήταν ένας νεωτερισμός για την εποχή εκείνη.

Τη θλίψη μας για το χαμό της Αγγελικής την κάνει μεγαλύτερη το γεγονός ότι η κοινότητα των ψυχών της πατρίδας μας της Κουκουβίστας ολοένα και μειώνεται. Μας παρηγορεί μόνο το γεγονός ότι νεώτερες γενιές παίρνουν επαξίως τη θέση των απερχομένων. Έτσι μας συγκίνησε το γεγονός όταν ο εγγονός της Αντώνης αποχαιρέτησε τη γιαγιά με τα ακόλουθα λόγια:

«Η γιαγιά μας η Κούλα, η κούκλα μου, όπως την αποκαλούσα, έζησε μία ζωή γεμάτη εναλλαγές: γνώρισε λύπες και άσχημες στιγμές αλλά και μεγάλες χαρές κοντά έναν αιώνα. Σε όλο αυτό το μεγάλο διάστημα δε σταμάτησε να φροντίζει την οικογένειά της. Αγάπησε και αγαπήθηκε πολύ. Μία ζωή γεμάτη. Ταξίδεψε μακριά μας ψυχή χωρίς πόνους ή έγνοιες, πλήρης ημερών – αν και δύσκολο να παραδεχτείς για ένα αγαπημένο σου πρόσωπο ότι οι μέρες του τέλειωσαν– με ακμαίες τις πνευματικές της δυνάμεις, ενεργητική, με την οικογένειά της, γιού, εγγό-

νια, νύφες, δισέγγονα, αδέρφια και συγγενείς κοντά της, να την αγαπούν.

Ο λαός στις μέρες μας αλλά και από το μακρινό παρελθόν καθώς και άνδρες σοφοί, θεωρούσαν και θεωρούν ότι δεν πρέπει να κρίνουμε τη ζωή κάποιου προτού δούμε το θάνατό του.

Η γιαγιά Κούλα, σύμφωνα με τον τρόπο που έζησε και απεβίωσε, μπορούμε με ασφάλεια να κρίνουμε ότι ήταν ένας ευτυχισμένος και αξιομακάριστος άνθρωπος. Σας παρακαλώ, να την κρατήσετε μέσα σας σαν μια γλυκειά ανάμνηση και να ευχηθείτε μαζί μας εκεί που έχει φθάσει να είναι ακόμα πιο ευτυχισμένη».

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΛΕΒΕΝΤΙΑ
ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗΣ
1932-2002

Μια μεγάλη απώλεια είχε η παροιμία μας. Χάσαμε έναν από τους μεγαλύτερους λάτρεις του χωριού: τον Πέτρο Κουτσουβέλη.

Ο Πέτρος φεύγοντας από τη Γραβιά και πηγαίνοντας προς το χωριό στη διασταύρωση του δρόμου προς τη Βάργkιανη το αυτοκίνητό του συγκρούστηκε με αντίθετα ερχόμενο λεωφορείο με συνέπεια να βρει τραγικό θάνατο.

Η είδηση του θανάτου του πάγωσε τις καρδιές όλων μας γιατί ο Πέτρος συνδεδεμένος με το χωριό βρισκόταν πάντα σ' αυτό και διατηρούσε με τους χωριανούς μια θερμή ανθρωπινή επαφή και ουσιαστική επικοινωνία. Είχε γεννηθεί το 1932 και χάρις στην απaráμιλλη εργατικότητα του κατόρθωσε να εξελιχθεί σε σπουδαίο επιχειρηματία. Ήταν ψηλός με εκφραστικά μάτια και το χα-

μόγελό του εκπροσωπούσε την Κουκουβιστιανή Λεβεντιά. Είχε παντρευτεί τη Νίτα, το γένος Γρυπαράκη με την οποία απέκτησε τον Αντώνη και τον Αντρέα που του έδωσαν 4 εγγόνια, τα 2 μάλιστα με το όνομα Πέτρος.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας χαιρέτησε τον Πέτρο με τα ακόλουθα λόγια:

«Σύσσωμη η κοινότητα των ψυχών του χωριού μας κηδεύει σήμερα ένα εκλεκτό τέκνο: τον Πέτρο Κουτσουβέλη. Το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του μας έθλιψε περισσότερο γιατί πρόσφατα χάσαμε την αγαπημένη μας μητέρα του Κούλα.

Συμμαθητής μας στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού Σχολείου Καλοσκοπής στα χρόνια της Κατοχής, η αστική του εμφάνιση και η αγωγή της πόλης δεν τον εμπόδισαν να συνδεθεί μαζί μας, να δημιουργήσει φιλίες και προπαντός να αγαπήσει το χωριό με μία αγάπη που έγινε νοσταλγία μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του.

Ήδη ο Πέτρος έχει φύγει από τη ζωή. Αποτείνοντας φόρο τιμής στο ευγενικό του πρόσωπο, στο όμορφο παράστημά του έχουμε να θυμηθούμε την αγάπη του για τη ζωή και το χωριό που έτρεφε ο πραγματικός αυτός ευπατρίδης.

Πολλά οφείλουμε στην οικογένεια Κουτσουβέλη διότι υπήρξε στήριγμά μας στο χωριό, την εκκλησία, τον Σύνδεσμο. Για την καλοσύνη του αυτής τον ανταμείψει ο Θεός.

Εμείς αυτή τη στιγμή θρηνούμε το χαμό του τέκνου της αγαπημένης μας κοινότητας των ψυχών της Κουκουβίστας καθώς ο Πέτρος αναχώρησε για το μακρινό ταξίδι χωρίς επιστροφή.

Αγαπητέ Πέτρο, σε προπέμπουμε με συντριβή ψυχής στην τελευταία σου κατοικία και προσευχόμαστε ο Θεός να σε κατατάξει σε σκηνές δικαίων και να ξέρεις πως οι πατριώτες σου Καλοσκοπίτες ποτέ δεν θα σε ξεχάσουν».

ΚΩΝ//ΝΟΣ Γ. ΤΟΥΜΠΑΣ (1919-2002)

Έφυγε ξαφνικά ένας από τους πιο άδολους και έντιμους ανθρώπους της παροικίας μας. Το πέρασμα του Κων/νου Τούμπα από τη ζωή στο θάνατο ήλθε ήρεμα και ανώδυνα το απόγευμα της Πέμπτης 28 Νοεμβρίου, ένα μήνα πριν συμπληρώσει τα 83 χρόνια του.

Ο αείμνηστος Κώστας είχε γεννηθεί στο χωριό και από νέος κατέταξη στο σώμα της Χωροφυλακής στην οποία και εξάντλησε τη σταδιοδρομία του. Παντρεύτηκε τη χωριανή μας Βασίλ. Νικ. Μαλιβίση με την οποία απέκτησαν ένα γιο τον Βασίλη.

Είναι αλήθεια ότι τέτοιες ώρες είναι δύσκολα να σκιαγραφήσεις έστω και τηλεγραφικά τη βιογραφία ενός ανθρώπου που παρά τις ταλαιπωρίες που πέρασε υπάκουε ενσυνείδητα στους γραπούς και άγραφους νόμους και διακρινόταν πάντα για το ηθικό του ανάστημα και στο σημείο αυτό ήταν πρώτος. Και αυτό το έκανε με την ψυχή του, επειδή το υπαγόρευε η παράδοση του χωριού του και της οικογένειάς του.

Την παρουσία του την κρατάμε όλοι μας στην ψυχή μας σαν πολύτιμο θησαυρό.

Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλλη στην εκκλησία του νεκροταφείου Κόκκινος Μύλος όπου έγινε η ταφή. Συγγενείς, συμπολίτες και φίλοι βρέθηκαν για τον ύστατο χαιρετισμό.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΩΤΣΑΚΗ (1918 - 2002)

Στις 27 Νοεμβρίου έφυγε για το τελευταίο, το πιο μακρινό ταξίδι της

η Ιωάννα Κωτσάκη, το γένος Θεοχάρη. Γεννήθηκε το 1918 από τον μπάρμπα Δημήτρη και τη θεία Μαρία στην Καλοσκοπή Παρνασίδας.

Στη δύσκολη περίοδο της Κατοχής και συγκεκριμένα το 1943 φεύγοντας από το χωριό, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και έναν χρόνο μετά, το 1944 παντρεύτηκε τον Κωνσταντίνο Κωτσάκη, από τη Βίσαση Ιωαννίνων. Το 1945 έφερε στον κόσμο το πρώτο της παιδί την Ειρήνη, ενώ το 1947 τα δίδυμα Αθανάσιο και Μαρία.

Ξεπερνώντας τις κακουχίες του πολέμου και προσπερνώντας τα εμπόδια και τις δυσκολίες της ζωής, έζησε αρμονικά με την οικογένειά της. Η μαχήτρια της ζωής, ο άνθρωπος που μόνο καλοπροαίρετα σκεφτόταν και φερόταν, η καλοσυνάτη και αισιόδοξη μορφή της οικογένειας, η γλυκομίλητη «κυρά Γιαννούλα» που ακόμη και την πίκρα και τον πόνο υπέμενε καρτερικά, έπαψε να ανασαίνει μετά από χρόνιο πρόβλημα υγείας.

Για κάποιους χάθηκε η «Κωτσάκαινα», η ευγενική καλοσυνάτη γιαγιά που πάντα έστεκε στο μπαλκόνι του φιλόξενου σπιτιού της, προσκαλώντας τους περαστικούς.

Για την οικογένειά της όμως η απώλεια φέρνει στο νου μνήμες από στιγμές γελαστές και χαρούμενες, από συμβουλές για θετική και αισιόδοξη σκέψη και ευχές από καρδιάς απ' την απλή, καλοκάγαθη μάνα, πεθερά, θεία, γιαγιά. Δεν έχει σημασία η ηλικία των ογδόντα τεσσάρων πολύτιμων χρόνων, σημασία έχουν τα πεπραγμένα, οι θύμψεις, που πάντα θα μας συντροφεύουν. Είναι πλεονασμός η ευχή «να ζήσετε να τη θυμόσαστε!». *Θα την θυμόμαστε!*

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ

Στις 4 Δεκεμβρίου απεβίωσε ο Νικ. Κροντηράς σύζυγος της χωριανής μας Φιφής Θεμ. Πριοβόλου. Ο εκλιπών ήταν λάτρης του χωριού μας και το επισκεπτόταν συχνά.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	€		€
883 Πανόπουλος Κων/νος (Λειβαδιά)	10	916 Μιχαηλίδης Ιωσήφ (δάσκαλος Καστελλίων)	20
884 Βλάχου Μαρία του Παναγ. στη μνήμη του συζύγου της Παν. Κ. Βλάχου & Βασιλείου & Ευθυμίας Κυριάκη	250	917 Χριστίδης Δημ. & Χριστίδη - Ζούργου Παναγ. (ΗΠΑ)	100
885 Σκούφος Παναγιώτης	50	918 Φέξη Ευθυμία στη μνήμη του συζύγου της Θεοδ. Φέξη	20
886 Εφορος Γεώργιος	20	919 Τούμπας Κώστας του Ιωάννη στη μνήμη του εξαδέλφου του Γεωργίου Γιάτσου	50
887 Κωστούρος Δ. του Παναγ. στη μνήμη Δ. Μουστάκα	20	920 Τσίνας Κων/νος (Καρδίτσα)	10
888 Χαμηλού Γαρυφαλιά	10	921 Μήτσης Ιωάννης	50
889 Φερμάνογλου Μάρθα	15	922 Παντελίδου Γεωργία στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη	15
890 Φερμάνογλου Γιώργος	20	923 Μώρης Γιώργος του Παναγ. (Θεσ/νίκη) στη μνήμη Πην. Κουφού	50
891 Μαλιβίτσης Ευθύμιος (Λαμία)	15	924 Σκουρτιά Ασημίνα (Θεσ/νίκη)	20
892 Φίκας Περικλής (Θεσ/νίκη)	30	925 Μπουρτζάλα Ηλία & Αννα (Λαμία)	25
893 Μπουκουβάλας Ιωάννης (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του γιού του Δήμου	50	926 Τριανταφύλλου Ευθυμία (Λαμία)	25
894 Λεβέντη - Μπουκουβάλα Καίτη (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του αδελφού της Δήμου Μπουκουβάλα	50	927 Ματθαίου Ευάγγελος Αλεξ. στη μνήμη Γεωργίας Αχλαδά	50
895 Φίκα Βάσω (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του πατέρα της Ν. Φίκα	30	928 Αχλαδάς Νίκος (Λαμία) στη μνήμη Γεωργίας Αχλαδά	20
896 Βασιλείο Δήμητρα του Βασ.	15	929 Χαμηλός Δημήτριος Γ.	10
897 Αλεξίου Φιλίτσα στη μνήμη του εξαδέλφου της Αθ. Αλεξίου	50	930 Χαμηλός Γεώργιος Δ.	10
898 Κυριάκης Αθανάσιος	10	931 Σαίτη - Χαμηλού Εφη (Καναδάς)	10
899 Ευσταθίου Χριστόφ. στη μνήμη της μητέρας του Ευαγγελίας	40	932 Ραπτοπούλου Βούλα Ζαχ.	30
900 Αδαμ Αγγελος (Λειβαδιά)	20	933 Μαλιβίτση Ελένη Αθαν. (Καρατσιώλη)	5
901 Δανιήλ Καίτη (Λαμία)	30	934 Φίκα Ελένη στη μνήμη της αδελφής της Γ. Αχλαδά	25
902 Καρυωτάκης Μιχάλης (Λειβαδιά)	20	935 Φίκας Περικλής στη μνήμη Γεωργίας Αχλαδά	25
903 Δεστούνη - Αλεξίου Αλεξάνδρα (Καναδάς) στη μνήμη του πατέρα της Αθανασίου Αλεξίου	100	936 Φίκα Βασιλική στη μνήμη Γεωργίας Αχλαδά	25
904 Αλεξίου Βαγία και Αλεξάνδρα στη μνήμη του αδελφού και θείου (αντί στεφάνου) Αλέκου Βλάχου	50	937 Αχλαδάς Ζήσης στη μνήμη της συζύγου του Γεωργίας	50
905 Αλεξίου Βαγία στη μνήμη του συζύγου της Αθανασίου & του αδελφού της Αλέκου Βλάχου	50	938 Αχλαδάς Λάμπρος στη μνήμη της μητέρας του Γεωργίας	50
906 Κωστούρος Μαρία του Χρήστου	5	939 Αντωνίου Μαρία στη μνήμη του συζ. Δημητρίου	10
907 Χριστοδούλου Παναγιώτης του Γ.	5	940 Κατσανιώτης Νίκος στη μνήμη του φίλου του Αλέκου Βλάχου	20
908 Παπανικολάου Χρυσούλα (Γερμανία) στη μνήμη της μητέρας της Βασιλικής Τούμπα	25	941 Πριόβολος Γεώργιος Αριστ. στη μνήμη της Κούλας & Πέτρου Κουτσουβελη	100
909 Μπουκουβάλα - Μπάνου Ευθυμία στη μνήμη των γονέων της, συζύγου της Παναγιώτη	10	942 Χατζάκος Κώστας & Καίτη στη μνήμη των γονέων των (Θ/νίκη)	40
910 Χριστοδούλου Χρυσ. στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη	10	943 Κωστούρος Γιώργος στη μνήμη Γεωργίας Αχλαδά	30
911 Χριστοδούλου Σταυρ. στη μνήμη του πατέρα της Παναγιώτη	30	944 Φίκα Ελένη στη μνήμη Γεωργίας Αχλαδά	20
912 Τσόχλας Σπύρος (Οίτη)	20	945 Χαμηλός Νικόλαος Γ. (ΗΠΑ) στη μνήμη των γονέων του	240
913 Χαμηλού Μαρίνα	10	947 Αθηνά Βλάχου - Νταλίπη	30
914 Βοξαλιδή Ευσταθία	10	948 Οικ. Κ. Θεοχάρη, εις μνήμη Γιαννούλας Κωτσάκη-Θεοχάρη	50
915 Αχλαδάς Νίκος (Λαμία)	20	949 Οικ. Νικόλαου Καραγιάννη εις μνήμη Γιαννούλας Κωτσάκη	20
		950 Ιωάννα & Γεώργιος Πριόβολος εις μνήμη Νικόλαου Κροντηρά συζύγου Φιφής Πριόβολου	200
		951 Οικογ. Αθαν. Μαλεβίτση στη μνήμη του Κων. Τούμπα	120
		952 Ελένη Καλατζή στη μνήμη του γαμπρού της Κωστ. Τούμπα	50
		953 Βασιλική και Βασίλειος Τούμπας στη μνήμη του συζύγου και πατέρα του Κων. Τούμπα	60

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας σας προσκαλεί στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση η οποία θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 19 Ιανουαρίου 2003 και ώρα 09:00 στο Ξενοδοχείο "Novotel" στην οδό Μιχαήλ Βόδα 46, πλατεία Βάθης.

Θέματα της ημερησίας διάταξης:

1. Έκθεση δραστηριοτήτων του Δ.Σ. και απολογισμός οικονομικού έτους 2002.
2. Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής - Έγκριση πεπραγμένων και απαλλαγή των ευθυνών του Δ.Σ.
3. Απονομή τιμητικής διάκρισης σε μέλη του Συνδέσμου μας.
4. Ανακοινώσεις και συζήτηση επί διαφόρων θεμάτων που απασχολούν το χωριό μας και τον Σύνδεσμό μας.

Παρακαλούνται όλα τα μέλη του Συνδέσμου να προσέλθουν έγκαιρα για να αρχίσει η Γεν. Συνέλευση την καθορισμένη ώρα και να μην λείπει κανείς λόγω της σοβαρότητας των θεμάτων και των προβλημάτων που μας απασχολούν.

Με την ευκαιρία σας γνωρίζουμε ότι ο ετήσιος χορός του Συνδέσμου μας για το 2003 θα πραγματοποιηθεί και πάλι στο Ξενοδοχείο "Novotel" το Σάββατο 15 Μαρτίου 2003. Το πρόγραμμα θα είναι πλούσιο και οι τιμές προσιτές, παρακαλούμε να μη λείπει κανείς.

Ευχόμαστε χρόνια Πολλά για όλες τις Άγιες Ημέρες με υγεία και Οικογενειακή Ευτυχία.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ

Ο Γενικός Γραμματέας
ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΧΛΑΔΑΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ & ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 13.10.2002

Νομάρχης Φωκίδας εξελέγη ο κ. Δημήτριος Ανδρίτσος, ο οποίος μάλιστα με την εκλογή του απηύθυνε ευχαριστήριο μήνυμα προς τους κατοίκους της Φωκίδας με τον οποίο εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για την εμπιστοσύνη που

του έδειξαν και τον τίμησαν με την ψήφο τους.

Στο Δήμο Γραβιάς Δήμαρχος εξελέγη ο Αθανάσιος Μανανάς

Για το Τοπικό μας Συμβούλιο εξελέγησαν οι:

Ιωάννης Αποστολόπουλος του Γεωργίου

Δημήτριος Τσιαμπάς

Αριστείδης Κυριαζής του Μιλτιάδη

Γεώργιος Αυγερινός του Νικολάου

Δημήτριος Κυρίτης του Παναγιώτη.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει όλους για την εκλογή τους και εύχεται κάθε επιτυχία στο έργο τους.

Θερμά Συγχαρητήρια!

...στα εκλεκτά μας ανίψια Νικόλαο και Αλέξανδρο Ευθυμίου Κολλύρη που με μεγάλη επιτυχία τελείωσαν το οικονομικό Πανεπιστήμιο Πειραιά και ολοκλήρωσαν τις οικονομολογικές τους σπουδές κάνοντας μεταπτυχιακά στο Μάντσεστερ της Αγγλίας. Ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία!

οι οικογένειες των θείων τους
Γεωργ. Νικ. Κολλύρη, Αθαν. Νικ. Μαλεβίτση

Το νερό μας στο Σ.τ.Ε.

Στις 15 Ιανουαρίου 2003 θα συζητηθεί στο Σ.τ.Ε το θέμα της αιτήσεως ακυρώσεως που ασκήσαμε για ακύρωση της πράξης του Δημ. Συμβουλίου Γραβιάς για λήψη νερού από το Κεφαλόβρυσσο.

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΜΥΝΗΜΑΤΑ

Ευχές και μηνύματα για το 2003 μας έστειλαν
η Ιερά Μητρόπολη Φωκίδος.

ο υφυπουργός Υγείας Πρόνοιας Δημ. Θάνος,

ο τ. υπουργός Νίκος Γκελεστάθης.

ο πολιτευτής Κώστας Κουτσομύχας.

Αντευχόμαστε και ευχαριστούμε.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νομο-Εκδότης: Αθ. Ν. Μαλεβίτσης, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552